ஸ்ரீ

அமருதலஹரீ ஸீரீஸ் நெ 1

ஸ்ரீரஸ. 2419

ஸ்ரீ ஆரவா நயெநம.

ஸ்ரீ தொராசாந ஜாயந .

பெருமாள்கோவில் பிரதிவாதிபய ரம்

அணண ராசாரியர் இயற்றிய

அதருஷடாாதத ஸாவஸவம

[ரஹ தி யநுஷ்டான விஷயத்தில் ஸ்ரீமந்

நி ம ந்த மஹ தேசி னுடைய

திவ்ய ஸூ தி நி ணயத் தப் பர நிரூபிப்பது]

1938.

பஹு தான்யஹூ ீ யதசமி.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீர ' கம ஸ்ரீவிலாஸம அசசுக்கூடத்திலகிடைககும

ஸ்ரீ ரஞ்சீ. ஆ. அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமியின் ' ரந்தங்கள்.

திருப்ப ' ா ' டு, பெரியாழ்வார் திருமொழி உ ர	0	12	0
ரச் யார் திருமொழி விரிவு ர யுட '	1	8	0
ஸ்ரீர ' ா ' த ' இரண்டு சதகங்க ளு ' விரிவு ர	2	0	0
அதிமாநுஷ ' த ' ஷ	0	12	0
திரு ரய்மொழி ரன்குபத்துகளுக்கு விரிவு ர	6	0	0
பி ' ளையந்த தி உ	0	4	0
ராக்யபஞ்ச ' உ ர	0	4	0
தே ' ' ர		2	0
ோதா ' துதி ர	0	10	0
ஸ்ரீ கருஷ் தார ' ப், த்ஸ ' ப்ர தாய பரி த்தி, ரக்ஷாவிமர்சசிக்ஷா, ஸ்ரீ ரவரமுநி ' தோத்ர ' ஸ்ரீலோ ரசாரய ' தோத்ர ' உ ரயுடன்	1	0	0
ப்ரஹ்மவ்யாப்தி பரிஷ்க்ரியா	0	6	0
்யமாநோக்திஸௌஷ்ட வவிமர்சம் ரயுடன்	0	12	0
ஸதா சார்யஸூக்திரக்ஷா	0	6	0
தேசி ஸூ ' தி வித்தாஞ் சன '	0	4	0
தேசி ூ ' தி பரிம '	0	2	0
ஸ்ரீ த்வேங் டநாத ' தோத்ர ' உ ரயுடன்	0	2	0
ராய்ச்சி ணிமாலை	0	2	0

அத்யட பத்யார்த்தசத ஞாஷணீ முதலியவைகள்	1	0	0
ரக்ஷாவிலோசந பாவ ப்ர ரசிகா	0	4	0
ஸ்ரீராமாயண தண்ட ம்	0	2	0
ராமாநுஜ தயாபாத்ரதத்வம்	0	4	0
பாத்ரதத்வ விஜயத்வஜம்	0	4	0
பரமார்த்த ஸ்துதி உரை	0	3	0
தேவராஜ மங்களம் தேவ ரா ரஷ்ட ' உ ர	0	3	0
திருப்புடகுழி ' ரமி ப பரிஷ ரா-பரி ஷட அநுபந்த ' ள்	0	6	0
அத்ருஷ்டார்த்த ர் ' '	0	4	0
சதுச்ச்லோகி உ ர	0	2	0
பாலபோத ர ரயகம்	0	2	0
தர்க்க சா ' த்ர ஸர்வஸ்வம்	0	4	0
வேதலக்ஷண விசாரநூல் தொகுதி	1	0	0
ஸ்ரீ ரதிபீகரார்ய பவ க்ரந்த ' கள்	1	0	0
சேஷாவதாரச் சிறப்பு	0	2	0
வாத்ஸல்ய விஜயத்வஜம்	0	4	0
வ்யாமோஹப்ரசமௌஷதம்	0	4	0
கூரத்தாழ் ரன் வைபவ '	0	4	0
ஸ்ரீ சந பூஷணஸார '	1	0	0

மற்று ' பலவுள

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீர கம ஸ்ரீவிலாஸம அசசுக்கூடத்திலகிடைககும

ஸ்ரீ ஈஞ்சீ. ஒ. அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமியின் ரந்தங்கள்.

திருப்ப ா டு, பெரியாழ்வார் திருமொழி உ ர	0	12	0
ாச் யார் திருமொழி விரிவு ர யுட	1	8	0
ஸ்ரீர ஈா த இரண்டு சதகங்களு விரிவு ர	2	0	0
அதிமாநுஷ த ஷ	0	12	0
திரு ாய்மொழி ான்குபத்துகளுக்கு விரிவு ர	6	0	0
பி ளையந்த தி உ	0	4	0
ாக்யபஞ்ச உ ர	0	4	0
தே ர		2	0
ாதா துதி ர	0	10	0
ஸ்ரீ கருஷ் தார ப், த்ஸ ப்ர தாய பரி த்தி, ரக்ஷாவிமர்சசிக்ஷா, ஸ்ரீ ரவரமுநி தோத்ர ஸ்ரீலோ ாசாரய தோத்ர உ ரயுடன்	1	0	0
ப்ரஹ்மவ்யாப்தி பரிஷ்க்ரியா	0	6	0
்யமாநோக்திஸௌஷ்ட வவிமர்சம் ரயுடன்	0	12	0
ஸதா சார்யஸூக்திரக்ஷா	0	6	0
தேசி ஸூ தி வித்தாஞ் சன	0	4	0
தேசி ஸூ தி பரிம	0	2	0
ஸ்ரீ த்வேங் டநாத தோத்ர உ ரயுடன்	0	2	0
ாாய்ச்சி ணிமாலே	0	2	0
அத்யமே பத்யார்த்த சத தூஷணீ முதலியவைகள்	1	0	0
ரக்ஷாவிலோசந பாவ ப்ர ாசிகா	0	4	0
ஸ்ரீராமாயண தண்ட ம்	0	2	0
ராமாநுஜ தயாபாத்ரதத்வம்	0	4	0
பாத்ரதத்வ விஜயத்வஜம்	0	4	0
பரமார்த்த ஸ்துதி உரை	0	3	0
தேவராஜ மங்களம் தேவ ாா ாஷ்ட உ ர	0	3	0
திருப்புடகுழி ாமி ப பரிஷ ார-பரி ஷட அநுபந்த ன்	0	6	0
அத்ருஷ்டார்த்த ர்	0	4	0
சதுச்ச்லோகீ உ ா	0	2	0
பாலபோத ா ாயகம்	0	2	0
தர்க்க சா த்ர ஸர்வஸ்வம்	0	4	0
வேதலக்ஷண விசாரநூல் தொகுதி	1	0	0
ஸ்ரீ ாதிபீகாரா்ய பவ க்ரந்த கள்	1	0	0
சேஷாவதாரச் சிறப்பு	0	2	0
வாத்ஸல்ய விஜயத்வஜம்	0	4	0
வ்யாமோஹப்ரசமௌஷதம்	0	4	0
கூரத்தாழ் ான் வைபவ	0	4	0
ஸ்ரீ சந பூஷணஸார	1	0	0

மற்று பலவுள

ஸ்ரீரஸ்து.

அத்ருஷ்டார்த்தஸர்வஸ்வ அவதரணிகை

(ஸ்ரீகாஞ்சீ. ப்ர. அண்ணங்கராசாரியர்)

'வணங்கும் துறைகள் பலபல வாக்கி மதிவிகற்பால் பிணங்கும் சமயம் பலபல வாக்கி' என்று நம்மாழ்வாரருளிச்செய்தபடியே பகவத் ஸங்கல்ப நிபந்தனமாகவே இவ்வுலகின் கண் பலபல மத பேதங்கள் விளைந்துள்ளன. தம் தம் மதக்கொள்கைகளில் அவரவர்கள் அபிமானங் கொண்டிருப்பதும் ஸ்வமதஸ்தாபனத்திலே ஊற்றமுற்றிருப்பதும் உகக்கத் தக்கதேயன்றி இறையும் வெறுக்கத் தக்கதன்று. "அவரவர்கள் செய்து போரவேண்டிய தொண்டுகளில் ஸ்வமதஸ்தாபநமென்பதே சிறந்த தொண்டு" என்று கூறவும் குறையில்லை.

நமது முன்னோர்கள் பலபல திவ்யக்ரந்தங்களையருளிச்செய்து வெகு அழகாக ஸ்வமதஸ்தாபனம் செய்தருளியுள்ளார்கள். பிறர் இயற்றிய நூல்களின்மீது மறுப்பாக எழுதிய நூல்களும் சிலவுண்டு. வ்யக்திகளை நோக்கிய நிந்தைகளாவது பரிஹாஸங்களாவது பெரியோர்களின் ஒரு கிரந்தத்திலும் அல்பமும் அவகாசம் பெற்றிருக்கவில்லையென்பது அறிஞர் அறிந்ததேயாகும். பரநிந்தா பரிஹாஸங்களாலே பூரிக்கப்படுகின்ற நூல்களில் ஊடே ஊடே நல்ல விஷயங்கள் இருந்தாலும் அவை ஒருவர் கண்ணிலும் புலப்படாமல் 'தூஷண பரிஹாஸங்கள் தவிர வேறு விஷயம் இதில் என்ன இருக்கிறது'' என்றே பிராமாணிகர்கள் வெறுக்க நேர்கின்றது. "[illegible]" என்று இப்படிப்பட்ட சொற்களோடும் நிற்காமல் [illegible]ளான ஹ்ராஸ்வ தூஷணஹாஷணங்களை அடுக்கிவிடுவதனாலேயே விஷயங்களுக்கு விடை கூறிவிட்டதாக ஆய்விடுமோ?

என்று விமர்சிப்பாரில்லை. விளக்கை ஏற்றி வைத்தால் இருள் தன்னடையே அகன்று போகக் காணாநின்றோம்; அதுபோல நமக்கு விவக்ஷிதங்களும் நம்முடைய மதத்திற்கு உஜ்ஜ்வலங்களுமான ஸாஸ்த்ரார்த்தங்களை ஒழுங்குபட எழுதிவைத்தால் இதர மதஸ்தர்களின் வாதங்கள் ஸ்வத ஏவ விலகிப்போம் என்பதை இக்காலத்தில் வயோவ்ருத்தர்களான மஹான்களுங்கூட மறந்து போகின்றார்களென்பதைப்பற்றி நாம் வருந்தாமலிருக்கமுடியவில்லை.

திருவாய்மொழியில் [5-2-4] 'இடங்கொள் சமயத்தையெல்லாம் எடுத்துக்களைவனபோலே" என்கிற பாசுரத்தின் ஈட்டில் நம்பிள்ளை அருளிச்செய்வது காண்மின்; -"பயிர் தேயும்படி, களை வளருமாபோலே ஸாத்விகர் ஒடுங்கும்படி வளருகிற பாஹ்ய ஸமயங்களையெல்லாம் பறித்துப் போகடுவாரைப்போலே எங்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களே களித்துத் திரியாநின்றார்கள்" என்று மூலத்திற்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கையில் இடையிலே ஒரு ஸ்ரீஸூக்தியருளிச்செய்கிறார்; (அதாவது) "போலே யென்பானென்னென்னில்; ஸாத்விகர்க்கு, பிறரை நலியவேணுமென்றொரு அபிஸந்தி யில்லையிறே; நெற் செய்யப் புல் தேயுமாப்போலே இவர்கள் ஊன்றவூன்ற அவை தன்னடையே தேயுமத்தனை என்பதாம். தங்கள் தங்கள் மதத்திற்கு உள்ளீடான அர்த்த விசேஷங்களை அழகுபட அமைத்துவைத்தால் வர்ணநீயகேவல கூஷிதங்களான வாதாஸ்ரயங்கள் அநாயாஸமாகவே மாய்ந்துபோம் என்பது இந்த ஸ்ரீஸூக்தியால் நன்குகாட்டப்படாநின்றது.

இப்படிப்பட்ட ஸரணியிலே க்ரந்தங்கள் அருளிச்செய்தவர்கள் பூருவர்கள் பலருளர் என்றாலும் அவர்களுள் முதல் ஸ்தானம் வஹிப்பவர் மணவாளமாமுனிகள் ஒருவரே யென்னத் தட்டில்லை. "எப்பொழுதும் நாள் திங்களாண்டூழி யூழி தொறும் அப்பொழுதைக்கப்பொழுது என்னாராவமுதமே" என்னலாம்படியான ஸாரஸௌஹார்த்தத்தை மாமுனிகளின் திவ்ய ஸ்ரீஸூக்திகளிலன்றி மற்றொன்றிலும் காணக்கிடைக்காதென்பது ஸர்வாநுபவஸித்தமேயிறே. அவருடைய திவ்யஸூக்திகளிலே அநவரத பரிசயம் பண்ணி

னாலும் அந்த நடை அணுமாத்திரமும் அநுகரிக்கவும் முடியாமலிருக்கிறதென்பதைப் பலமஹான்கள் வியந்துகூறக் கேட்டிருப்பதுண்டு. "சஞ்சலம் ஹி மந: க்ருஷ்ண. ப்ரமாதி பலவத்த்ருடம்" என்று சொன்ன அர்ஜுநனை நோக்கி "அஸம்ஶயம் மஹாபாஹோ மநோ துர்நிக்ரஹம் சலம்" என்று கண்ணபிரான் மேலெழுத்திட்டதுபோலே 'மாமுனிகளின் அருளிச்செயல்நடை யார்க்கும் அமையாதுதான்'' என்று மேலெழுத்திட வேண்டியதேயாலும் "அப்யாஸேந து கௌந்தேய" என்ற கணக்கிலே அப்யாஸக்ரமத்திலே ஸாதிக்கமுயல்வது தான் ஒவ்வொருவருக்கும் அழகியது. விவக்ஷிதங்களான சாஸ்த்ரீய விஷயங்களை ஆணியடித்தாற்போல் அமைத்திடவேணும் என்பதொன்றில் மாத்திரம் நோக்கு வைத்து தூஷணபரிஹாரங்கள் சிறிதுமின்றிக்கே யெழுதப்படும் நூல்கள் எக்காலத்திலும் எவராலும் ஆதரிக்கப்படுமென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை.

'நமது அம்ருதலஹரியில் வெளிவரும் வியாஸங்களிலும் க்ரந்தங்களிலும் பிறர்க்கு க்ஷோபஜநகமான சொல் ஒன்றுகூட இருக்கலாகாது'' என்பதில் மிகவும்ஜாக்ருகதையுடையோம். பிறர் யாரேனும் எழுதிய நூல்களுக்கு மறுப்பு வெளியிட வேண்டியது அவசியமன்று என்றாலும், அவரவர்கள் ஆதரித்து வரும் அருமருந்தான அர்த்த விசேஷங்களில் நேரும் ஆக்ஷேபங்களை ஸஹித்திருக்கமாட்டாத தன்மையினால் ப்ராமாணிகங்களான அர்த்தங்களை உலகுக்கு உணர்த்த வேண்டியது அவசியமேயாகின்றது. இங்ஙனம் ஆவச்யகதை நேரும் போதுகளில் 'இந்த க்ரந்தம் வேறொரு க்ரந்தத்திற்கு மறுப்பாகத் தோன்றியது' என்றுகூடப் பிறர் தெரிந்துகொள்ளமுடியாதவகையில் நூலை அமைத்திடவேண்டுமென்பது சில மஹநீயர்களின் பேரருளால் அடியேனுக்கு உண்டாயிருக்கின்ற உறுதி. இவ்வுறுதியை எம்பெருமான் குறையறப் பரிபாலித்து வரவேணுமென்பது அடியேனுடைய முக்கியமான ப்ரார்த்தனை.

தற்போது எழுதநேர்ந்த அத்ருஷ்டார்த்த ஸர்வஸ்வம என்கிற க்ரந்தத்தை இந்த வுறுதி குன்றாமலே எழுதி முடித்திருக்கின்றேன். சரணாகதியின் ஸ்வரூபத்தை ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகனுடைய

திவ்ய ஸூக்திகளால் நிஷ்கண்டகமாக நிஷ்கர்ஷிப்பதற்காகவே இந்த க்ரந்தம் தோன்றியுள்ளது.

இஃது ஒரு பெரியவர் ஸமீபகாலத்தில் எழுதி வெளியிட்டவொரு க்ரந்தத்திற்கு விடையாக எழுதப்பட்டதாயினும், அவர் இன்னாரென்பதையும் அவருடைய க்ரந்தத்தின் பெயர் இன்னது என்பதையும் ப்ரஸ்தாவியாமலே இந்த க்ரந்தத்தை யெழுதி முடித்திருக்கின்றேன். பூர்வபக்ஷ க்ரந்தம் இன்னதென்று தெரிந்துகொண்டு முன்னம் அதைவாசித்துப் பின்பு இதனைப்பார்த்தால் தானே விஷயம் அவகாஹிக்கும் என்று எண்ணவேண்டா. இதுவொரு ஸ்வதந்த்ரக்ரந்தம் என்றே நினைத்து இதனை வாசித்தாலும் சரணாகதியைப்பற்றின தத்துவங்களெல்லாம் உள்ளத்திற் பதியும். பிறருடைய வாதங்கள் இப்படிப்பட்டவை என்பதும் க்ரந்தம் போகிற போக்கிலே எளிதாகவே ஸ்புரிக்கும்.

ஆனாலும் இந்த ஸம்ப்ரதாய ஸம்ரக்ஷண ப்ரபந்தத்திற்கு அவதாரிகையாகச் சிறிது விஜ்ஞாபித்துக்கொள்கிறேன். ஸ்ரீகாஞ்சியில் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமத் திருப்புட்குழி ஸ்வாமியென்று ப்ரஸித்தரான மஹநீய ஸ்வாமியின் சரித்திரத்தை அய்யா. ஸ்ரீக்ருஷ்ணதாதாசார்யர் என்கிற பெரியவர் எழுதி இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன் வேதாந்த தீபிகையில் வெளியிட்டிருந்தார். அதில் பலவகைப்பட்ட அநுசித வசநங்கள் கண்டபடியால் உண்மைப் பொருள்கள் உலகுக்குத் தெரியுமாறு திருப்புட்குழி ஸ்வாமிவைபவ பரிஷ்காரம் தத்பரிசிஷ்டம அநுபந்தம் என்று மூன்று க்ரந்தங்களை அடியேன் வெளியிட்டிருந்தேன். அவற்றுள் பரிசிஷ்டமென்னும் க்ரந்தத்தில் ஸ்ரீமத் திருப்புட்குழி ஸ்வாமிக்கும் ஸ்ரீமத் குன்றபாக்கம் ஸ்வாமிக்கும் சரணாகதி விஷயமாக நடந்த வாக்யார்த்த ஸம்வாதத்தை வெளியிட்டிருந்தேன் அந்த ஸம்வாதம் உண்மையில் நடந்ததன்று என்றும் நாம் கல்பித்தது என்றும் அதிலுள்ள ப்ரஶ்நோத்தரங்கள் பொருத்தமற்றவை என்றும் காட்ட ஒரு சிறிய க்ரந்தத்தை அந்தப் பெரியவரே இப்போது வெளியிட்டுள்ளார்,

இந்த ஸம்வாதவிஷயம் தவிர மற்ற விஷயங்களெல்லாம் உலகம் ஏற்கத்தக்கவையே யென்பதை அந்த க்ரந்தகாரர் *ஸூக்திஷிஜ ந்யாயெந ஸூசகம்பண்ணியிருக்கிறபடியால் இவ்வளவு ஸூசாணிக்கதைக்கு மிக உகக்கின்றோம். அவ்விரண்டு மஹான்களுக்கு ஶாணாமதிவிஷயமாக வாக்யார்த்த ஸபை நடந்ததே யில்லை யென்றும், நாமாக ஒரு ஸம்வாதத்தை கல்பனை பண்ணினோமென் றும் சொல்லுகிறவிது ப்ராயச்சித்தமேயாகுக. உலகுக்கு வெளியிட விரும்பிய ஒரு ஸாஸ்த்ரார்த்தத்தை எல்லாருடைய நெஞ்சிலும் நன்கு பதியவைப்பதற்காக ஒருஸம்வாதஸரணியை நாமே கல்பித்தோ மென்றாலுங் குறைபொன்றுமில்லையே.

*காவிஷ்ஸ்ருதிஷி கல்பம்ஹோதவ ஜயபிரஹ:...............
கல்பிதா: கதையகோஷணிவாய:* என்று இத்தகைய ஸம்வாத ப்ரபந்தங்கள் கவிவரர்களின் வாக்கில் வாரெவராயும் வெளிவந் திருப்பனவுள. நர்மதாநதிக்கும் உலுக்கும் நடந்ததாக இந்தச்லோ கத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்ற ஸம்வாதம் உண்மையன்றே. கவிக்கு விவக்ஷிதமான தொரு விஷயத்தை அழகுபட வெளியிடுதற்காகவே இவ்விதம் ஸம்வாதம் அமைக்கப்பட்டது என்பதன்றோ தத்துவம். திவ்ய ப்ரபந்தங்களிலும் *கதிராயிரமிரவி *பட்டிமேய்ந்தோர் காரேறு *மானமருமென்னோக்கி* முதலான பதிகங்களில் அமை க்கப்பட்டுள்ள ஸம்வாதமும் இத்தன்மைத்தேயன்றோ. ஸ்ரீமத்தேசிகனும் ஸங்கல்பஸூர்யோதயத்தில் பலபல ஸம்வாதங்களைத் தாமாகவே அமைத்து அருளிச்செய்திருக்கக் காணுகின்றோம் கிமுஹுநா? வேதத்திலுமுள்ள ஆயிரக்கணக்கான ஸம்வாதங்களை நம்விசாரணை ஸூரிஶ்ரேஷ்டர்கள் இவ்வகையிலே தான் நிர்வஹிக்கின்றார்கள் தத்ஜ்ஞா:.

நாம் காட்டிய ஸம்வாதத்தில் ஸ்யாத்ராநுபபத்தியைப் பிறர் நிரூபிக்க விரும்பினால் 'அவ்வண்ணமாக ஸம்வாதம் நடந்ததன்று' இவ்வண்ணமாகத்தான் அது நடந்தது என்று தாம் ஒரு ஸம்வா தத்தை அழகாக அமைத்து அதிலே ஸுவிவக்ஷிதங்களான ஸாஸ்த்ரா ர்த்தங்களெல்லாவற்றையும் பொருந்த வைத்திருந்தால் தத்வார்த்த ங்களை அனைவரும் எளிதாகத் தெரிந்துகொள்ள உபாயமா

யிருக்கும். அங்ஙனம் செய்யாததோடு ஸ்விவக்ஷிதமான அர்த்தம்
இன்னதென்பதை அணுவளவும் காட்டாதே ஆதியோடந்தமாக
அஸம்பந்த ஸூக்திகளையே பொழிந்து ஒரு புத்தகத்தை ப்ரகாசனம்
செய்துவிட்டால் அது ப்ரபத்தியின் ஸ்வரூபத்தை நிரூபித்ததாக
ஆய்விடுமோ ?

பொழிகிற அபவாதங்களும் அஸம்பந்தங்களும் அளவிலே நிற்கா
மல் "குன்றபாக்கம் ஸ்வாமிக்கு ஸம்ப்ரதாயத்தில் ப்ரவேசமில்லை.
தமிழும் தெரியாது" என்றும், விரக்தி பாஷ்யகாரர் யதிராஜர்
என்றும் ஈடு முப்பத்தாறாயிரப்படியைத் திருப்புட்குழி ஸ்வாமி
உதாஹரணமாக நிர்விசேஷமாகத்தான் பார்ப்பது வழக்கம்'
என்றும் இப்படிப்பட்ட அபிப்ராயங்களை நிரப்பி விட்டது
லேயே விஜ்ஞாபனம் செய்ததாகுமோ? *நிந்தயந்து நீதி
நிபுணா: யதி வா ஸ்துவந்து* நிரவதிகமான ஸ்ரீ ராமசரணம்
................* (ஸுபாஷித நீவீ) இத்யாதி தேசிகதிவ்யஸூக்தி
களே சரணம். ஆசார்ய ஸ்தானத்தில் இருப்பவர்களுக்கு உபதேசகர்க
ளாக அமையவேண்டிய பெரியார்கள் இத்தகைய வழிகளில் மறந்
தும் செல்லலாகாதே *உதேதி ஹ்ருதி ஸ்ரீமத் வீதராக
கிங்கரா:* என்றும் *வாதே ஹ்ருதயஸ்தானம் வாசஸ்பத்ய
வைகர:* என்றும்* இங்ஙனே ஸாரஸங்க்ரஹம் பணித்தருளின நம்
தேசிகனுடைய திவ்யஸூக்திகளில் மெய்யே அவகாஹிக்கப்பெற்றார்
பயிலவேண்டிய நடை பரமகம்பீரமாகவன்றோ இருக்கவுரியது.

இப்பெரியார் எதையும் ஆழ்ந்து நோக்காதே ஸ்வாதந்த்ர்ய புத்
திகொண்டே விதண்டாகோலாஹலங்கள் செய்து போருகின்றவர் என்
பதையும், சாஸ்த்ரவசனங்களை நிர்ணயங்களான விஷயங்களில்
ஸஹஸா வந்து ப்ரவக்தாவாயிருக்குமவர் என்பதையும்பற்ற,
ஸாமான்யமாக நூதனமான ஒன்றிரண்டு விஷயங்களை இங்கு எடுத்
துக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

இக்காலத்தில் சரணாகதியென்று சிலர் செய்து போருகின்ற
ப்ரபத்தி ரூபமான வியாபாரம் ப்ரபத்தியின் ஸ்வரூபாபஹாரணை

விரோதம் என்று ஸ்ரீமத் குன்றபாக்கம் ஸ்வாமி வாதுக்க உபக்ர மித்து அதனை விஶதமாக உபபாதித்துக்காட்டின பின் ஸ்ரீமத்திருப் புட்குழிஸ்வாமி "இது ப்ரமாணவிரோதமானாலும் எங்களுக்கு ஶிஷ்டாசாரஸித்தமென்று கொண்டு இதைநாங்கள் விச்வஸித்திருக் குறையில்லையே" என்று முடிவாக ஸாதித்தாரென்றும், அதுகேட்ட குன்றபாக்கம் ஸ்வாமி "ப்ரமாணவிரோதமென்றபோதே இது ஶிஷ்டாசாரமன்று என்பதும் தீர்ந்ததுதானே" என்று ஸாதித்தாரென்றும் அவ்வளவோடு இருவர்க்கும் ஸம்வாதம் முடிவாயிற்றென்றும் அடியேன் பரிசிஷ்டக்ரந்தத்தில் எழுதியிருந்தேன். இதைப்பற்றி வெகு அவஹேலனமாக தூஷண முரைக்கப்புகுந்த இப்பெரியவர் "யஜுஸ்ஸம்ஸ்த்ரத்திற்கு ப்ரமாணம் எவ்விடத்திலே? ப்ரமாண முண்டானால் ப்ரமாணமே ஸ்வதந்த்ரமாக அநுஷ்டாபகம். அங்கு யஜுஸ்ஸ ஸமயம் எதுக்கு? மார்கழிமாதத்திலே... ......" இத்யாதிகளை யெழுதியுள்ளார்.

அத்ர ப்ரூமஹே. இவ்விஷயத்தில் நன்குவிசாரித்து நிஷ்கர்ஷம் செய்தவர்கள் மீமாம்ஸகர்கள். ததாஹி. ஆசாரத்திற்கு ஆசாரமேவ ப்ரமாணம் கிடையாது. ஆசாரமேவ ப்ரமாணமூலமாகவோ, ஸ்ம்ருதிப்ரமாணங்களுக்கு அவிரோதமாகவோ இருந்தாலொழிய அது ஶிஷ்டாசாரமாகாது. இங்ஙனே கொள்ளாத போது ஆங்காங்கு அவரவர்கள் செய்து வருகிற ஸதாசாரங்கள், ஸ்ம்ருதிமூலமானதுபோல் ஶிஷ்டாசாரமென்று ஸாதிக்கவேண்டி வரும். ஹோளா என்கிற ஆசாரம் ப்ரமாணமூலமாகியேயன்றோ ப்ராமாணிகமாயிற்று. அதற்கு வாபகமான ப்ரமாணமும் உபலப்யமாகவில்லை. பூர்வமீமாம்ஸை யில் ப்ரயோகவசனாதிகரணத்தில் "ஆசாரத்திற்கு ஸ்ம்ருதிமூலத்வம் ஸ்ம்ருதிக்கு ஶ்ருதிமூலத்வம் ஶ்ருதிவிரோதே ஆசாரஸ்ய அப்ராமாண்யம் ... ஸ்ம்ருதிவிரோதே ஆசாரஸ்ய ப்ராமாண்யம் ..." இதி ஒன்றை ஶிஷ்டாசாரமென்று எப்போது சொல்லலாமென்

ணில், ப்ரமாணவிரோதம் சிறிதுமில்லை; இருந்தால் அப்போது சொல்லலாம். ஒரு ப்ரமாணத்தோடாவது விரோதம் விளங்குமானல் அந்த ப்ரமாணத்திற்கு உபோத்பலகமான ப்ரமாணாந்தரம் கிடைக்குமளவும் ப்ரமாணவிருத்த்வாத் தோஷஹேதோ: ஆசாரம் அங்கீகரிக்கத்தக்கதன்று என்பது இதனல் ஸாதிதமாயிற்று.

ஸ்ரீமத்திருப்புட்குழி ஸ்வாமியும் ஸாரஸாரத்திலே "ஆசாராணாம் ச்ருதிமூலகதயா ப்ராமாண்யே ச்ருதிவிரோதே தேஷாம் ந ப்ராமாண்யம். யதா காதம்பவஸாதாவசிஷ்டாசாரஸ்ய" என்று இவ்வர்த்தந்தன்னையே ஊர்ஜிதப்படுத்தியுள்ளார்.

சாஸ்த்ரார்த்தவர்ணனம் இங்ஙனே திகழும்போது இப்பெரியவர் எழுதுவதென்கொல்? "அத்ருஷ்டார்த்தமெனவழங்கும் ஆசாரம் ப்ரவ்ருத்தியதிக்ராஹக ப்ரமாணவிருத்தம் தெளிகத்ருஷ்டஸ்ருதிஸ்மஹாவிருத்தம்' என்றுமை கொள்ளியாகக்காட்டி ஸ்ரீமத்குன்றபாக்கம் ஸ்வாமி நிரூபித்துக்கொண்டேயிருக்கும்போது யதிஜனஸம்யசேவந ப்ரமாணமென்பது அதற்கு எங்ஙனே வடிக்கும்?

உங்களுடைய ஆசாரத்தில் நான் காட்டின யதிக்ராஹக ப்ரமாணவிரோதத்தையும் தேசி ஸ்ரீ ஸந்நிதிஸாதவிரோதத்தையும் நிரஸிக்க வல்ல ப்ரமாணம் உங்களுக்கு ஒன்றுமில்லையென்றபோதே உமது ஆசாரம் யதிஜனஸம்மதமுமன்று என்பது ஸித்தமாகவில்லையோ? என்று குன்றபாக்கம் ஸ்வாமி அருளிச்செய்தது சாஸ்த்ரஸாமராஸ்யாத்யஸ்வஹாஷிதமேயாகுமென்பதை சாஸ்த்ரவசிஷ்ரஜ்ஞர்கள் உணர்வர்கள்.

இந்த விஷயமான ப்ரஸ்தாவத்திலேயே இப்பெரியவர் அடியேன் சென்னையில் உபந்யாஸங்கள் நடத்திவருவதைப்பற்றி ஏதோ இழிவாக எழுதநினைத்தும் "யதாஹம் கௌஸலே ச்ருதிஸம்ஸா: ப்ரதிவேதிரே*" என்ற கணக்கிலே முறைதவறாமல்தானே எழுதிமுடித்தார். (அவருடையநூலில் பக்கம் 19ல்)

பட்டணம நற்சந்தியிலே இவர் (அ ் ண ் கராசாரியர்) உப்ந்யஸிக்கிறரென்றும ே ழ்விப்படுகிறேம்'' என்றெழுதியுள்ளார். இ ் து இப்பெரியவர்க்கு விவக்ஷிதமென்னவென்றால் சென்னையில் வைதீகளில் ே ட்பாரி ் றிக்கே உபந்யஸிக்கிறனிவனென்று ஏதோ இழிவா எழுத நினைவு. வெளிவந்த சொல்லோ இந்த விவக்ஷைக்கு விபரீதமாவுள்ளது. நாற்சந்திக்கும் நற்சந்திக்கும் வாசி பறிந்திலர். நற்சந்தியிலே என்றெழுதியுள்ளவிவர் நற்சந்தியென்பது நல்லோர் கூட்டம் ' என்ற தமிழ்நிகண்டுவை உணர்ந்தேயிருப்பர். உண்மையில் பல்லாயிரம் நல்லோர்கூடுமிடத்தில்தான் சென்னையில் அடியேன் உபந்யஸித்துவருவது. அந்த உபந்யாஸ ஸபையின் வைபவவிசேஷங்களை, பவ ஆனிமாதத்தில் வெளிவந்த வேதாந்ததீபிகையே விரிவாக வெளியிட்டுள்ளது. அந்த லேகத்திலிருந்து சில பங்க்திகளை இங்கு எடுத்தெழுதுகின்றேன்,

"பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணனுடைய ஸந்ததியில் தோன்றினவரும் அந்தத் திருவம்சத்திற்கு ஏற்ற ஞான அனுட்டானங்கள் நிரம்பப்பெற்றவரும் நாடெங்கும் பரவியநற்புகழ் பெற்றவருமான ஸ்ரீகாஞ்சீ அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமியின் கல்வித்திறத்திலும் உபந்யாஸசைலியிலும் க்ரந்த லேகைகரியிலும் ஈடுபடாதவர்கள் பெரும்பாலும் இருக்கமாட்டார்கள். ஸ்வாமி ஸம்ஸ்க்ருதபாஷையிலும் தமிழ்ப்பாஷையிலும் இயற்றி வெளியிட்டிருக்கின்றவும் நாளைக்கும் வெளியிட்டுக்கொண்டிருக்கின்றவுமான பற்பல அரும்பெரும்நூல்களினால் இவருடைய உபயபாஷாப்ராவீண்யம் ஒப்பற்றதென்பது உலகமறிந்ததாகும். ஆழ்வார்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளிலும் ஆசார்யர்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளிலும் அனேக பாகங்களுக்கு இந்த ஸ்வாமியின் அருமையான வியாக்கியானங்கள் வெளிவந்து பண்டித பாமரவாசியில்லாமல் ல்லோருக்கும் மிகப் பயன் பட்டுக்கொண்டிருப்பதுபற்றி நாம் அதிகமாகச்சொல்லத் தேவையில்லை. இவருடைய அதிசயங்களெல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இந்த ஸ்வாமி மூன்று வருஷகாலமாய் சென்னைமாநகரில் சனி ஞாயிறு தோறும் அருளிச்செய்து கொண்டுவருகிற அமுதமொழிமயமான உபந்யாஸங்களின் சிறப்பு விலக்ஷணமானது. சென்னைப்பட்டணத்தில் வித்வான்களுடைய உப ் யாஸங்களை அடிக்கடி டத்தி ்க்க அநேகஸபைகளும் சாரிடிகளும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட ப ளுள் பகவத்கதாப்ரஸங் பா என்பது ஒன்று. மற்ற எல்லாஸபைகளைவிட இ ் த பையே சென்னையில் முதன்முதலாக ஏற்பட்டதென்றும் இது சிறந்த பிரமுகர்களால் ஸ்தாபிக்கப்

பட்ட தென்றும் தெரியவருகிறது. இந்த ஸபை ஏற்பட்டு இற்றைக்கு 40 வருஷங்கள்போல் ஆகின்றன. இதுவரையில் இந்த ஸபையில் அநேக வித்வான்களுடைய ஹரிகதாகாலக்ஷேபங்களும் ஸங்கீதக்கச்சேரிகளு உபந்யாஸங்களும் விசேஷமாக நடந்திருக்கின்றன. ப்ரஸித்தர்களாயிருந்த ப்ரஹ்மஸ்ரீ பஞ்சாபகேச சாஸ்திரியாரவர்கள், பருத்தியூர் கிருஷ்ண சாஸ்திரியாரவர்கள் பண்டிட் லக்ஷ்மணாசார்யரவர்கள் முதலான மஹான்கள் இந்த ஸபையில் அநேக காலக்ஷேபங்கள் நடத்தியிருக்கிறார்கள். தங்கசாலை வீதியிலுள்ள தொண்டமண்டலம் ஹைஸ்கூல் ஹாலில் இந்த ஸபையின் காரியங்கள் நடந்துவருகின்றன. ஷை ஹால் ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் வீற்றிருக்கக்கூடிய மிகவிசாலம் அமைந்தது. 1931ஆம் வருஷம் ஜூன்மாதத்தில் ஸ்ரீ அண்ணங்கராசாரியர்ஸ்வாமி ஷை ஸபையில் உபந்யாஸங்கள் செய்தருள நியமிக்கப்பட்டார். புஸ்தகம் வைத்துக்கொள்ளாமலும் கைக்குறிப்புகளுமில்லாமலும் கங்காப்ரவாஹம்போல் ஸ்வாமி ஸாதித்துவரும் உபந்யாஸங்களைக்கேட்டு அதிசயப்படாதவர்கள் யாருமில்லை. வால்மீகிராமாயணம், கம்பராமாயணம், பிள்ளைப்பெருமாளையங்கார் பாடல்கள், திருக்கோவையார் முதலான தமிழ்க்கிளவி நூல்கள், காவ்ய நாடக அலங்கார ச்லோகங்கள், ஸகல ஆசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகள், ச்ருதி இதிஹாஸ புராணங்கள் ஆகிய இவ்வளவையும் இனிமையாகப் பொழிந்துகொண்டு ஸ்வாமி நிகழ்த்தும் உபந்யாஸங்கள் மிகவும் அருமையானவை. இப்படிப்பட்ட அமைப்புடன் விசேஷார்த்த உபந்யாஸம் இதுவரை எங்கும் கேட்டதில்லை என்றே பலரும் அபிப்ராயப்படுகிறார்கள். ஆயிரம் ஜனங்கள் கேட்டுக்களித்து வருகிறார்கள். ஆங்கிலத்தில் பி. ஏ. யம். ஏ. முதலான பட்டப்பரீக்ஷைகள் தேறினவர்களும் தமிழ்ப்பண்டிதர்களும் வடமொழிப்புலவர்களும் பலவகை உத்யோகஸ்தர்களும் வியாபாரிகளும் அநேகமத ஸம்பிரதாயஸ்தர்களும் திரண்டு மிக்க குதூஹலங்கொண்டு கேட்டுக் களிக்கும்படியாக நடத்தப்பட்டு வருகிறது இவ்வுபந்யாஸம்.''

என்று நான்கு வருஷங்களுக்குமுன் வெளியிடப்பட்டுளது.

இப்படி வெளியிட்டிருக்கிற பத்திரிகை எது? உலகப்பிரசித்தமான வேதாந்ததீபிகை அது யாருடையது? இவர்களுடையது. ஸ்ரீ வி. வி ஸ்ரீ ஐயங்கார் நடத்திவருவது

''ஶ்ரோதாரஸ்ஸஹிஷ்ணவ: ஸமஸ்தஸுக்ருதப்ரேக்ஷணப்ரோஷிதா: ஶ்ரேயஸ்ஸ்தானமுபேதமன்யதபுமான்மாத்ருஶம் அதோ ஸமுஹ்யதே ச | தத்ஸ்தாநம் ஸமஹோ விராஜதமலம் தத்பௌரவாஹிதா: வக்தாரஸ்ஸுருதி ஸமவ்ருதிஸ் கஸ்யாஸ்வராந்தப்ராயேணாஹாம்||'' என்று ஸ்ரீ

அஹோபிலமட வித்வத் சிகாமணி ஒருவர் அந்த உபந்யாஸ ஸபா மண்டபத்தில் (8-5-38ல்) பரக்க உபந்யஸித்ததும் ப்ரஸித்தம்.

இதர ஸம்ப்ரதாயஸ்த வித்வான்களும் அவர்களது பத்ரிகைகளும் இங்ஙனே பு(க)ழாநிற்க இப்பெரியவர் தமது ஆத்மகுண பௌஷ்கல்ய விசேஷத்தாலே இழிநினைத்தாலும், இவருடைய நினைவை இவருடைய சொல்லும் பின் செல்லமாட்டாத அபிப்ராயத்தையே ரஸிகர்கள் குறிக்கொள்ளவேணும். "(நூலில்) தன்னை மறுதலைபழித்த காலையில் தன்னைப்புகழ்தலும்தகும்" என்றொரு ஸூத்ரமுள்ளது. பிறபெரியார் புகழ்ந்தவற்றை எடுத்துக்காட்டினவத்தனையே இங்கு.

அத்ருஷ்டார்த்தம் என்கிற [ஏகதேசியின்] ஒரு அனுஷ்டானத்தைப்பற்றின தத்துவமும், இதில் நம்தேசிகனுடைய திருவுள்ளம் இன்னதென்பதும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு நன்கு தெரியவேண்டியது மிகவும் அவசியமேயாதலால் இதைப்பற்றின விசாரத்திலே இப்பெரியவர் பிரவேசித்து, முன்னிலும் நன்றாகப்பரமார்த்த ப்ரகாசநத்தை நாம் செய்யும்படிக்கு அவகாசமளித்ததற்கு நாமும் நல்லுலகமும் பெருநன்றிபாராட்டுதலே நன்று.

ஶ்லோ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

மிகவும் வயோவ்ருத்தரான இப்பெரியவர்க்குச் சிறியேன் பணிவுடன் பணிப்பதொன்றுண்டு. ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகனும்

உச்சிமேல் வைத்து மெச்சின ஸ்ரீவசநபூஷண திவ்யசாஸ்த்ரத்தில் இன்ன விஷயமுள்ளது என்று மறியகில்லாதவிவர் அடிக்கடி [illegible] அதனை இகழ்வது ச்ரேயஸ்கரமன்று. மஹாப்ராஜ்ஞரான ஸ்ரீமதஹோபிலநாராயணஸ்வாமி தம்முடைய புருஷகாரமீமாம்ஸையில் *[illegible] ஸ்ரீவசநபூஷணம்* என்று போற்றினவிந்த திவ்யசாஸ்த்ரத்தை இகழ்ந்து அபசாரப்பட்டோமே" என்கிற அநுதாபத்துடன் ஸ்ரீமத்திருப்புட்குழி ஸ்வாமி செய்துகொண்ட நிஷ்க்ருதிகள் ஜகத்ப்ரஸித்தம். இதெல்லாம் இப்போது கல்பிக்கிற ஐதிஹ்யமென்றாலும் என்க.

ஸ்ரீவசநபூஷண திவ்யார்த்தங்களை ஒன்றுவிடாமல் தம்முடைய ஸ்ரீஸூக்திகளிலே தேசிகன் அப்படியப்படியே அமைய வைத்திருக்கின்றாரென்னுமிடத்தை அணுமாத்ரமேனும் அபலபிக்கப்போகுமோ? இதையெல்லாம் ஏற்கனவே அடியேன் ஸத்ஸம்ப்ரதாயபரிசுத்தி முதலியவற்றில் விரிவா நிரூபித்துமிருக்கிறேன். இப்போதும் அபூர்வமாகச் சிலதேசிக திவ்ய ஸூக்திகளை யெடுத்துக் காட்டி [illegible].

நாமாக ஒரு ப்ரவ்ருத்திசெய்ய முற்படலாகாதென்றும் ப்ரபத்திநிஷ்டையுங்கூட எம்பெருமானருளாலே வாய்ப்பதொன்று என்றிருக்கவேணுமேயல்லது அந்த அத்யவஸாயத்தை நாமாகச் செய்துகொண்டோமென்று நினைக்கவும் கூடாதென்றும் இப்படிப்பட்ட அர்த்தவிசேஷங்களையேயிறே பிள்ளையுலகாசிரியர் அருளிச்செய்வது. இவ்வர்த்தங்களிலேயன்றோ உந்தமக்கு வித்வேஷமுள்ளது. இவ்வர்த்தங்களைத்தான் ஸ்வாமி தேசிகனும் சிலாவிபியாக [illegible] அருளிச்செய்கிறார் என்பதை யுணர்ந்தால் வித்வேஷப்ரஸக்தியில்லையே. [illegible] தேசிகன் பக்கலிலும் வித்வேஷம் வஹிக்க வன்றோ ப்ராப்தமாகும். மேற்குறித்த அர்த்தவிசேஷங்களை தேசிகன் அருளிச்செய்திருக்குமிடங்களில் சிலவற்றை இங்குக்காட்டுகின்றேன் ;—

ஸ்தோத்ரபாஷ்யத்தில் * தவாம்ருதஸ்யந்திநி பாதபங்கஜே நிவேசிதாத்மா * என்றவிடத்தில் "[illegible] * [illegible]

வைஷயிகோ மந்தஸ்ய ஸாத்விகஸ்ய கஸ்யசித் ப்ரமாதவஸாதிதா
வைஷயிகத்வம்'' என்றும் ''கைங்கர்யமேவ ஹி நாதே ஸம்பந்த
கைவல்யாத் வரீயோ..'' என்றுமருளிச்செய்தார். அதிலேயே
(ச்லோ. 45ல்) ஸ்மிதகளுகைங்* என்பதற்கு மூன்று நிர்வாஹங்
களருளிச்செய்கிறார் மூன்றாவது நிர்வாஹமாவது, 'ஸ்ம்யதி ஸ்மித
ந்: களு ப்ரதீத்யர்த:; கைங்கர்யமாநம் தத்ஸ்ம்ரூஷாயாமபி
ராகஸாமாந்யே வைஷயிக்வைஷஸ்மித.'' என்பதாம். இந்த
ஸ்ரீஸூக்திகளால் விளங்குவதென்ன? ஸ்ரீவசநபூஷணதிவ்யார்த்த
மத்தளைப்போக்கி வேறொன்றில்லைகிடீர்.

''ஆநந்தமயனை எம்பெருமானுக்கும் உபாதிகவுக்கை'' கூறு
கிறார் பிள்ளைலோகாசாரியர்'' என்று இங்ஙனேயொரு ப்ரபல
தூஷணம் பெருகிச்செல்லாநின்றது. அந்த ஸ்தோத்ரப்ரபந்தத்தி
லேயே (அதே 45ஆம் ச்லோகத்தில்) *ஸுவக்ஷவஷ்* என்று,
விவரித்தருளாநின்ற தேசிகன் ''ஸுவக்ஷவஷ் ஸுரதா நாதோ வஷி
ப்ரியஸ்வஸ்ரூபேண ஸோநாயோ ஸ்யாவஸ்திதத்யர்த:.'' என்
றார். ஆச்சான்பிள்ளைகூட இவ்வளவு அருளிச்செய்திலர். இந்த
ஸ்ரீஸூக்தியின் பொருள் என்ன? விவரித்துக் காட்ட வேண்டிய
க்ரமத்தை தேசிகன் நமக்கு வைத்தருளவில்லையே. [ஸுவஷிஷ்ப்ரிய
ஸ்வஸ்ரூபேண] என்கிறார். ஆபத்காலங்களில் பிராட்டியுடன்
எப்படியிருப்பான் என்பதிலும் விப்ரதிபத்தியுண்டோ? ஸ்ரூபேண
என்கிற சொல்லாலே லோகத்ருஷ்டியைப்பற்றோ சாட்டியருளுகிறார்!

இனி இதெல்லாம் சாஸ்த்ரார்த்தமன்று அதிவாதம் என்னப்
பார்க்கவேணும். எவ்விதமாவது நிர்வஹித்துக்கொண்மின்.
நம்பிள்ளை பிள்ளையுலகாசிரியர்போல்வார் அருளிச்செய்த அர்த்தங்
களையே தேசிகன் இன்னும் சிறப்புப்பெருவித்து விஸ்தரித்து
அருளிச்செய்கிறார் என்பதுதானே தேறிநிற்கின்றது. பக்ஷாந்த
ரங்களிலே ஈடுபட்டப்புகுந்து உள்ளங்குழைந்து அருளிச்செய்யுமவையை
அதிவாதமென்பது? இதுவன்றோ நமக்கு காரணம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

அவதாரிகை முற்றிற்று.

விஷயஸூசிகை.

இந்த அத்ருஷ்டார்த்த ர்வஸ்வ க்ரந் த்தில் விரிவா நிரூபி ப்பட்டுள்ள மு கிய விஷயங்களாவன:

1. எம்பெருமான் ஸ்வஸம்பந்தி ஸம்பந்தி ஸம்பந்தி ளுக்கும் னித்தனி ப்ரபத்தியை எதிர்பாராமல் முக்தியளிக்கிறனென்பதை ஸ்ரீபாஷ்ய ச்ருதப்ர ாசி கயிலும் தத்வடீகையிலும் நிரூபித்துள்ள வகை கள்.

2. ஸ்ரீம ரஹஸ்யத்ரய ாரத்தில் த்வயோச்சாரணநுச ர த்தாலே ப் பத்தியநுஷ்டானம் பிறந்த ா வாமி ாதி இருப்பதைப்பற்றின விவரணம்.

3. ஸவ்ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியே ப்ரபத்தியெ ை மீமாம்ஸா நியாய ளா ெ ண்டும் பர நிரூபித்தல்.

4. சரணாகதி கத்ய தத் த்தை நிரூபித்தல்.

5. ந்யாஸதில த்தில் முக்கியமா வுள்ள இரண்டு ச்லோக ளி பொருளை மி விரிவா விவரித் ல்.

[illegible]

[illegible]

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

“ஸ்ரீதேசிகதர்சநதுரந்தர” பிருதபாஜா

ஸ்ரீமதா ஸ்ரீ ப்ரதிவாதி பயங்கர அண்ணங்கராசார்யேண ப்ரணீதம்.

அத்ருஷ்டார்த்தஸர்வஸ்வம்

ஸ்ரீமல்லோகார்யமுநிவரை: ப்ருதுமநவயை:
ஜநஷ்டம் ஸம் ஹ்ருத்யதமம் யஸ்ய நவிந்து: ।
தாநாம் ப்ரத்யேஷ்ட்யம் நிரஸ்தைஷ்யுபிதாயைர்
ஜாதோ, ஸந்தி வைக்ஷ்டநாயம் மநாமேதம் ।

ஸ்ரீமதாசார்யமநநாணாம் பஹுவிதக்ஷ:
க்ருத்யபத்யாய ஶ்ராத்தஜீஷாதிஹ்ருத்யம்
க்ருவிக்ஷவைர்ஷநிபத்தோ பயஹோமேத்யா
நித்யம் ஜீயாத் ப்ரஸாதியோதத்ராவதாரஞ் ॥

ஸமோநஸெத்யாதிசவத்யதியாய
வ்யாவ்யாநைதுயத வாதக்ஷ்ரதிஸம ।
ஸயத்ரைத்யேஷாம் அபஹநாம் விஷயாணாம்
வைபத்யாயோல்லவநத்ருஸநிவாயம் ।

இதம் ஸ்ரீமத்ரங்காவரஜநிவாதாப்ஜவிவா
ஷிதா:, காலேகஷிம்ப்ருந தத்ந தத்ராஹிவதாம்
ஸவாவயேவிப்ரா விஜகருஜகலைகநிரதா
ஸமஸ்யம்தை:காயம் ப்ரதிதீநத்ரஷாயநடம்

வாரதுரீதோ யதிராஜஸிம்ஹ:
வேதாந்தஸம்ப்ரதாயமார ப்ரக்ஞநிஷ்டம் ।
ஸ்ரீவைஷ்ணவாநாம் ப்ருஷ்ட தத்ரத்ரஷி
நிக்ஷிப்தமஹாமதி நிரந்தயாம:

ஶாஸ்த்ரஜாதம் ஶ்ரமவிஶேஷஜநி
ஶ்ரேய ரநிஷ்ட ஹரவிந்த்யவந்த்ய
க்ஷிதிக்ஷிதௌ க்ஷாயிக ராயஹஸே
விஜ்ஞாயத்யநேதிவிஜ்ஞ ஸ்விஷ்டா

யஸ்யாகாஶ ஆபரஞ்சதே ததோஹா ந்ருத்யாவிந்த
ஸாக்ஷிகைஶ் சத்திதவைஶ்யபஸ ராமத்வைதாஷ்ட்ரஶ்ச வஸ்தே
ஜைமி தம்ஸநகண் ஹாரீத்யாவ்ருத்த்யாவிச்ருதஸம்விரசநயா
வாதிஹம்ஸஜலத ஶம்ஹாரீ ந்யாஸவித்யாரவிந்த ச ராசீ ஶ்ரீ

பரிவாதபரிஹாஸஹரிதாஸ க்ருதிஷு
ஶ்ருதிவக்ஷிணிவிதாஸ ம ஷ்ட்ரிக்ஷிஶோ
நிம ராஜம ய ந்ருவஷ்யஹர ய
நிவிஶ விவர்ணோக்தி ஶம்ஸோக்த்ரி நிஶே

ச்ருதப்ர ாசி ாதத ட ா ரஹஸ்யத்ரயஸாராாதத நிருபணம

பர புருஷார்த், மெ ்கிற அரும்பெரும்பேறு பெறுதற்கு நாம் ஒரு உபாயாநுஷ்டா ம் செய்தே தீரவேண்டுமோ? அ ் து ்ருத ்ருத்யர் ளான மஹாசார்யர் ளு டைய ஏதேனுமொரு ப ்த விசே ஷத்தாலேயே நா ் பேறுபெற்றுமோ விரகு ்டோ? என்று விமர்சி ்கும வில், ஸ்ரீபாஷ்யத்தி ் மங் ளச்லோ மான * அகிலபுவந ந்மேத்யாதியா ஸ்ரீஸூ ்தியிலேயே ம ்கு தெளிவு பிற ்குமாறு ாணலாம்

அதில் விநதவிவித பூதவ்ர தரக்ஷைகதீக்ஷே எ ்பது த்விதீயாக்ஷம் இ ்கே சேமித்திரு ்கும் ஓர் மஹாரத்னத் த ்நியி ா நெஞ்சிற்கொள் ே ணும். [வி த ஜ ்கின விவித பல ப் பட்ட பூதவ்ராத ப்ராணிஸமூஹங்களை, ரக்ஷ ரக்ஷிப்ப தயே ஏ தீக்ஷை மு ்கியமா விரதமா ்கொண்டவ ்] எ ்று சப்தார் ்த ் இங்கு பூதவ்ர த என்றவிடத்தில் ச்ருதப்ர ாசி ா ார்

ரும் (தத் டீகை யில்) ம்தேசி னும் நிரூபித்தருளியு ள விசே ஷார்த்த ் ெ ஞ் சயுருக்குகின்றது.

பூதவ்ர தமென்பதற்கு ப்ராணி ஸமூஹமென்று பொரு ர ுளும் இதில் சிறிது உட்புகுந்து ஆராயவே ண்டும். ப்ர ஹ்மண ஸமூஹமென்று சொன்னால் பிராமணர் ளிற் ரடியிலும் வேறு பட்ட ஸது இருக்கத்தோ று தில்லை பல ப்ராஹ்மணர் ளி திரட்சி யயே ய ர்ே ப்ராஹ் ண ஸமூஹமெ று வ்ய ஹரிக் ரேம் ரா பரிஷத் எ னுமிடத்திலோ ன்னில் இப்படியில்லை. பல அர ர் ளின் திரட்சி ய ராஜபரிஷத்தென்று சொல்லுகின்றி ே ரம் மந்த்ரி ளும் ப்ர ஜ ளுமாகிய இதரா ளும் அரசனோடு கூடியிருக்குமிருப் பயே ரா பரிஷத்தெ கிறே ப்ர ஹ்மண ஸமூஹ எ றவிடத்திலு ரா பரிஷத எ றவிடத்திலும் அவி சேஷேண ஷஷ்டீதத்புருஷ மா மே கொ ளுகிறோம் மா த் தில் ரசியில்லையாயினும் பொருளில் ரெடு ரசியு ளது.

இவ்விடத்தில் ஹ‍ூதவ் ஸந்வ்ராத ஹூதவ்ராத; ஸ ப்ரூதவ ஸந்நோவிததவைவகாரணாஜஹமவத ரக்ஷ்யாஜதீ ஹிவ்ராய வமாஜேந்ஷ்ய வக்ஷீவா யெ தவெஷவ ஸ ப்ர்யா தெமை தெ வ்யாஸ்யஞிதவிஷ்ணா வா வதூ இத்யாதியா வுள்ளது ச்ருத ப்ர சி ா ஸ்ரீ ூ தி. வி த ப்ரா ணி ளைமாத்திரம் ரக்ஷிக் கயன்றி ே அந்த ப்ராணி ளோடு ஸ பந்தம் பெற்ற ர் ளைபும்கூட அ ா ளுடைய [வூவதிஷ்ட விதவ்ராணி ளின்] வி தியே ாரணமா ரக்ஷி கிறு எம்பெரு ா என்றதாயிற்று. இங்கு ‘ ததவைவ ாரணாக் என்கிற ஸ்ரீஸூ திமி வும் வயேயம். ம் தேசி ன் இ த் த தத் டீ யில் வெகு அழ ா உபபாதித்துப் பொருந்த கிறார் அ விடத்து ஸ்ரீஸூக்தியா து “ ஹூதவ ஸந்வ்ராத து தாநி தீயாநி ஷஷ்யாவ ஸநவா ரெயாக்தே கநயா வ்ரா தமாபெநவெக்ஷ்யாக. நஹ்யதுவ துவக ஸ ஹதாநாஜவ வ்ரு ரதீ: மஞாவாவிவசா| இத்யாதி. மூலத்தில் ரக்ஷாபதத் த லே விவக்ஷிதமான ரக்ஷணம் கஸாயாரணவஸ்ய வரவ்யோ

நவ்யஶோகக்ஷவைஶ்யஸமுத்தாநம் என்று நிர்ணீதமாயிருக்கையாலே இந்த ஶோகக்ஷஸமுத்தாநம் விநத ஸ்ரிதங்களுக்கு மாத்திரமன்று தத் ஸம்பந்தஸம்பந்திகளுக்கும் ஸமுத்திதம் என்கிற அர்த்தமே நம் தேசிகனுடைய [மேற்குறித்த] திவ்ய ஸூக்திகளாலும் விஶதீகருதமாயிற்று.

இனி ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார திவ்ய ஸ்ரீஸூக்தி பரிசீலனம் பண்ணுவோம். அதில் க்ருதக்ருத்யாதிகாரத்திலே அநாதி காலம் ஆஜ்ஞாதிலங்கனமடியாகவுண்டான ஸம்ஸார ப்ரவாஹத்தாலே ஸம்ஸரித்துப்போந்த நமக்கு யதேச்ச ஸுக்ருதமடியான பகவத் க்ருபையடியாகவுண்டான ஸதாசார்ய கடாக்ஷ விஷயீகாரத்தாலே வந்த அயோத்வாரணாநோத்வாரணத்தாலே ஸமுத்த்ய நிஷ்டானம் பிறந்த பின்பு ஶரண்ய ஸமாஸநங்களில் இதுக்குமேல் ஒன்றில்லாமையாலே நிர்பர ஹேதுக்களையெல்லாம் க்ஷமித்துத் தீர்ந்தடியவர்தம்மைத் திருத்திப் பணிகொள்ளவல்ல ஸர்வசேஷியான ச்ரிய பதி தன்பேறாகத் தானே ரக்ஷிக்குமென்று தேறி நிர்பரனாயிருமின். இது ஶரண்ய என்கிற ஶரண்யவாக்யத்தின் தீர்ந்தபொருள் என்றருளிச்செய்துள்ள ஸ்ரீஸூக்திகளில் தெளிவுபிறப்பிப்பன இந்த ஸ்ரீஸூக்திகளின் பொருள் விவரண நிரபேக்ஷம். ஸதாசார்யகடாக்ஷவிஷயீகாரத்தாலேவந்தஅயோத்வாரணாநோத்வாரணத்தாலே ஸமுத்த்ய நிஷ்டானம் பிறந்தபின்பு என்கிற வாக்யமொன்றே இங்கு ஸாரதமமானது. அயத்தை ஆசார்யன் உச்சரிக்க சிஷ்யன் அதைப் பின்பற்றி அநுச்சாரணம் பண்ணுவதனால் ஸமுத்தானம் தேறுகின்றது என்று ஸுஸ்பஷ்டமாகக் காட்டியருளினார்.

உக்திகளானவை ஶப்தஶக்தியாலும் அர்த்தஶக்தியாலுமாக இரண்டாலும்கார்யகரங்கள் அயோத்வாரணாநோத்வாரணமென்பது திருவிலச்சினையின்போது உபதேஶகாலத்தில்தான் ஸம்பவிப்பது. மற்றொருபோதிலும் கிடையாதென்பது நிர்விவாதம். ஸமயாந்தரத்திலே இதைப்புதிதாக ஏற்படுத்திக்கொண்டாலும் விபரீதமேயாகும். ஏவஞ்ச, அயத்தை ஆசாரியன் உபதேசிக்க சிஷ்யன்

அதைத் தன்வாக்கினால் உச்சரிக்கும்போது இதன் பொருளை அறியப்பெறாவிடினும் ஸம்ப்ரதாயத்தாலும் காயகாசவும் இது தனக்கு ஸம்மதமாகையாலே அப்போதே இவன் ப்ரபத்தியை அநுஷ்டித்தவனாகத் தேறிவிடுகிறானென்பது ஸுஸ்பஷ்டமாக விளங்குகிற தேசிகன் திருவுள்ளம்.

பரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியே ப்ரபத்தியென்று பரக்க நிரூபித்தல்

ப்ரவ்ருத்தி வாசகமென்று வாசகம் காண்கையாலே இது வொருகாயக்லேசாதி ஸாத்யக்ரியாகலாபம்போலேதோற்றியிருக்கு மென்று நினைக்கவேண்டா. உபவாஸாநுஷ்டாநம் த்யாகாநுஷ்டானம் ஹோமநிஷேதாநுஷ்டானம். உத்யாதிப்ரயோகங்கள் பல காணுகின்றோம். இவ்விடங்களில் காயிகவாசிகவ்யாபார நிவ்ருத்தியத்தனைபோக்கி வேறொருகார்யத்தின் அநுஷ்டானமும் காணகின்றிலோம். 'வீடுமின்முற்றவும் வீடுசெய்து' என்றாழ்வார். இதில் வீடுசெய்து என்றவாசகத்தை நோக்கில் ப்ரவ்ருத்திரூபமான ஒருகாரியத்தைச் செய்யவிதிப்பதுபோல் தோற்றியிருக்கும். உண்மையில் அப்படியொன்றுமில்லை. ஸாஸ்த்ரஜ்ஞர் ப்ரவ்ருத்திவ்யாபாரகர்த்தா என்பர்கள். வஜதி யாவதி ப்ரவர்த்ததே உத்யாதிஸ்தலங்களிற்போலவே விரமதி விஸ்ராம்யதி நிவர்த்ததே என்னுமிடங்களிலும் வ்யாபாரத்திற்கு கர்த்ருத்வமே அர்த்தமாகச் சொல்லப்படுகிறது. வாக வ்யாயநாதிகளில் காணுகிற கர்த்ருத்வம் காயக்லேசவ்யாபாரரூபமாகவுள்ளது. விரதி விஸ்ராந்திகளில் காணுகிறகர்த்ருத்வம் தத்விபரீதமாகவுள்ளது. ஆகவே அநுஷ்டாநாதிஸம்ப்ரவணம் பூர்வபக்ஷிகளுக்கு சித்தமேயாகும். ந்யாஸதிலகத்தில் "ந்யஸ்தோஸ்மி" என்கிற (12) ச்லோகத்தில் * ஸ்வப்ரவ்ருத்திம் த்யஜந்தி * என்று கணேசியுமுண்டு.

ரக்ஷாபாராபநயதேசிக என்னும் வாக்யத்தை யெடுத்துக்கொள்வோம். இங்கே * ஜநிகர்த்து: ப்ரக்ருதி: * என்கிற வ்யாகரணஸூத்ரம் வித்வான்களுக்கு ஸுப்ரதிவயமாகும். இங்

கேஶிஶுவுக்கு ஜநிகத-ஶ்ரக்ஷம் உள்ளது. ஶிஶு தா ' விரும்பிச் செய்கிறகார்யம் என் வென்றுபார்த்தாலோ ஒன்றுமில்லையெ ' ரே அனைவரும்சொல்லுவர்; நாம் ஶிஶுவாயரேகிடீர்

தண்ட ாரணியத்தில் பெருமாளைக் ' ட முனி ா ள் தம்மை * மஹ-ஶஹ-த்தாஷுவொயநா * என்றுசொல்லி 'ெ ா ' டது ஸ்ரீராமாயணஶ்லோகம். ால்முட ' வும் நீட்டவும கூ மன் றி 'ே யுள்ள ஶிஶுவாயராகத் தம்மைக்கொள்ளும்படி அபே க்ஷித்த மஹர்ஷி ள்' என்று நம்தேசிகன் பணிக்கும்படி * தெத ஸௌஶிவாக்ஷுஞ் ஷா வெ யஊ-ஶஅாரிண * என்கிறவிடத்திலே ய -ஶஅாரீகளென்று க -ஶர்களாகக்கூறப்பட்ட முனி ா் தாமே பெருமாளைக் ண்ட ாறே ஸாஹவயாயாக்ஷ ' தெளியப் பெற்று * மஹ-ஶஹ-த்தா எ ' று சொல்லி 'ெ ா ' டா ' ம 'கு ாய்க் 'கூடிய பாசுர ' எதுெ ' றுபாரீர் ாயோடுநீடு ணி யுண்டு வீசு டு ' ால்நு ா் 'து நெடுங் ாலம் ஐந்து தீயுடுநின்று த ஞ்செய்யுமாற்றல் பெற்றவுங் ளை ான்மஹ-ஶஹ-த்தா என்று ொ ா 'ளப்போமோ? என்று பெருமாளு 'குத் திரு ுள் மா . உட ே [தவொயநா] என்றார் ள் அம்முனிவர். அ ா ா் ள்தந்தா மு 'கு ஶாயஶ்ரவுமாய் வருகிற யநத்தை சுவஜ-ஶநீயமா ப்பறறி யிருப்பர் ள் ாண்: அதுபோலே நாங் ளு ' தாவஸக்குடியிலே பிறந்த ாசியாலேதவஷிகளாயிருந்தால் தவஷீதா ஸஶுாஅஷ் என்கிறபடியே எம் ம ஶுாஅநயர்களாக 'ெ ாண்டு இர 'கியரு ே ணுமத்தனைபோ 'கி இதையிட்டுக் ண்ணழி ' பபார் ' லாமே . எ ' றுவிண்ணப்பித்தபடி

இப்படிப்பட்ட திவ்யஶ-ஸ்யாரஸஶ்ரவாஹங் ள் பெருகிச்செல்லும்குடியிலே பிறக்கப்பெற்றாலன்றோ பா ாய-ஶம் தெரிவிரகுண்டாவது. ஊய கெவமுருக்ஷீஶாவாயகஶ்ரதயாகி ா எ 'கிற ஸஹஷெஶிகதிவ்யஸூக்தியின்படி 'கு சுயஷ் ஸாயஊத்ருஷணமான ஶ்ரவஊநத்தை காயக்லெஶஸாயஷம் ாய கெஶாவுமுமான, வ்யாபாரமாக நினைப்பதும் அங்ஙனேசெய்து போருவதும் பொருத்தமு டத், ாகுமோ?

அடைக்கலப்பத்தில் ‘ பக்தி முதலாமவற்றில் பதியெ க்கு ் கூடாமல், எத்திசையுமுழன்றோடி யிளைத்து விழுங்காகம்போல் அ ட ் லம் ான் புகுந்தேனே’ என்பது முதற் பாசுரம். ா ்் ப ் ணின ப்ரபத்தியாவது ஸமவ்ருத்ரெத்திவிரொயிஸ ஒருரத்தி நிவருத்தியேயிறே. [ஸதம்நிவதித ஹூஉள] என்றது ாண்மின் ‘ இரு யும் விட்டேனே த்ரௌபதியைப்போலே எ ் ப்பட்ட த்ரௌபதி பண்ணின ப்ரபத்தியும் ஸ்வருவரத்தி நிவருத்தி யத்தனை போக்கி வேறொன்றில்லையே. ‘ மஜகுகஷ-௨தெ தீரெ ஶ்ராஹகுகஷ-௨தெ ஜலெ’’ என்னும்படியிருந்த ஸ்ரீ கஜேந்த் ராழ் ா ்கும் ஸவ்ருவருத்தி யொழிந்து* உநவாஉஶிஞயஊபிழ* எ ் ன நின்ற நிலைமைதானே ஒருபத்தியா ப் பேசப்பட்டது எ ்குமி ் ந மே ாணலாம்.

பொ ஒருவரத்யாத்தககரதவ்ஸ்ஒருவத்திக்ஷம்ஹவெஉத்ஜி
ஸூஉ மஶ்தி வ்யாஹாரொ விபஸாஸ்விஜாயதாழ

தஜெகொவாய ாயூவஸிதிஉயெஷிர ஒருவஉநெ
ஒரு ரத்யாத்ஸொத்தநஉவழு வடிதெ தவிபஉயெ
மஜெஜ வாஞாழ் ஐஜிஹூமிதி தெதெ ஒருவஉந
ஒருஅகூ தக்கீஉரக்ஷஉஹவதி ஒருஷூஉஶிதழ!

ம ஷீராகஷீ௨ உகாஉஉகாகஷ-௨ணகரதி-
தவஸள யொவ்யாவாரஷூஶிர ஹவத் விஜஹதா।
கபீஜெரண யாதொ நவி ஹரிரிதெவ கயிது
வ ராணெ தெநெவ ஒருவஉந கரதிதெஷ ஜமஜெ

ஸஹாயா வாஞாழ் ஹரபஉநூஹவஞீ வரிஹவ
வதூஉாஸாய௨ தஸ்ய ஷயஉ முயஉயக்ஒருயதநழ
யொ துமெஹஷுய்ம் நவிகழுயஞீ தஉ ஹாக
ஒருவஞெதஹுக்ஷிம்ஸா ஸுகரதிவிநிவரதெதவஹி பயள

[illegible]

[illegible]

[illegible]

என்று [illegible] சொன்னோம்

[illegible]த்தில், [illegible] என்றிருக்கையாலே நிவ்ருத்திரூபமானதற்கு [illegible] பொருந்தமாட்டாதாகையாலும் [illegible] அது பொருந்துமாகையாலும் [illegible]மென்பது [illegible] ரூபமாவேயிருக்கத்தக்கதென்று சொல்லுவது [illegible] மாகாது [illegible]த்தில் நிஷ்கர்ஷித்த வொருவிஷயத்தை இங்கெடுத்துக் காட்டி நல்தெளிவுபிறப்பிக்கின்றேன். [அதில் நாலாவது அத்யாயத்தில் முதற்பாதத்தில் மூன்றாவது அதிகரணத்தில் இதுகாணத்தக்கது.] [illegible] விஷயத்தில் [illegible] என்று உபக்ரமித்து [illegible] என்று ப்ராஜாபதிவ்ரதமென்று ஒருவிரதம் விதிக்கப்பட்டுளது. இங்கு விசாரம் நடக்கிறது [illegible]

யதே; ொதலஸங்கு ஸ்ய ஆவரத்திநிவரத்தஸ்விநாஷமுதவா: ஊதி. இதனைச்சிறிது விவரிப்போம். அமாவெஷயமான காயத்திற்கு வ்ரதமென்றுபெயர். ஸூதகன்விஷயத்தில் தவா்ரைத் என்று சொல்லியிருந்தும் அநாவெஷயமான காயமொன்றும் மேலே சொல்லியிருக்கவில்லை. உதஷ்ணாதித்யஸ்ய நேக்ஷத என்றதத்தனே. இது ஆவர்த்திரவகார்யமன்றுகையாலேவ்ரதவிஷயாக எப்படி ஆகும்? என்று பூர்வபக்ஷம். இத மேல் ஸித்தாந்தமாவது நேக்ஷத என்றுநிஷேயமாயிருந்தாலும் அதுஅநாவெஷயமானவொரு க்ரியையை விதிப்பதேயாகும்; அப்படிப்பட்ட க்ரியை எது? என்னில் "உதஷ் ணாதித்யம் நேக்ஷ்ய' என்கிற ஸங்கல்பக்ரியயே ஊதி.

ஆசரத்ஸூத்திலும் பாணாமதியில் ஆ ப்ரத்திரூபகாயமே ஷம் ஒன்றுமில்லையானாலும் * வாஸெவெஹி ஆயாஜ்யதாழ* என்று அநாவெஷயக்ரியையாக விதிகாணப்படுவது அதவசஷ்யமேயாகும். ஹமவ தவரத்தி விசேஷயிஷு ஆவரத்தி நகாவரணீதிஸங்கு: க்ரியதாழ என்று விதித்தபடி. ாதஸாயஷ்வஸாயமே வந்து முடிந்தது. வேரொரு ஆவ்ருத்தியும் ந்ததாகாது

> ஆயாஜ்யதாதிச்ரபம் வஞாவிஜோகஷ்ய விஷ்ணுமெ:
> ஆவரத்திரவிணயூவம் ஆவத்திரிதஷ்வெஷி யக
> தசெதக்ரு ஜெஹிநயதஞ்மஷ்யநிணய
> ஆசபநேந யவெயதேஷு வபஷ்தாதஷாயிஜநெ ।

இவ்விஷயத்தை ஹாதஷாவாக்ஷயிலே ச்லோகரூபேண எழுதிவைத்தோம். அந்தச்லோகங்களும் காண்மின். ஸாசெ வெஹிநுயொஜெஷ்தஷ்ஹிதிசதவா: ஸம்புஷ்பஷ்ாக்ஷிவக்ஷ: பாஷ்ஜ்ஞாதெசஷிஷ்ாஊதி ஸசரஜிதா ஸாயவஸஊ ஹயா::। நேக்ஷதொஷ்ணாதித்யமிதி யசெஷிஷ ஸூதகஸ்ய வ்ரதம் தாக ா ஸாதம் திஷொாக்ரு வ்ஷயத விவரதிம் ஹாடீ பாஷிகாபா: ॥

2

ஏகாந்தேஷ்வபி ராஜத்வம் ப்ரதிதம் நிக்ஷேபரக்ஷாவிதம்
நவேஷ்டிஷ்வபி காரணேஷு ச இதி யஸ்யா விதீந்த்ரா
ப்ரத்யக்ஷ்ய ப்ரஸ்தாவஸ்யாத், உபாவமு நிக்ஷேபோ ஸ்தாவிந:
காலம் ஸ்ருஷ்டிம் ஸஸ்த்ராதி ஸம்ஸ்ருஷ்டஸ்மஹ ॥

ஸம்ப்ரதாயம் ஸ்வஸ்தி ப்ரஸ்தித ஸம்ஸ்க்ருதாத் தத்த்வ ப்ரணாலயோ:!
நிக்ஷேபோ ஸ்து வ்ருத்தஸ்தவீ விதிரேவாஸ்து ஸாவது
ஸர்வ தேவஸ்ஸ்வயம் லக்ஷணஸ்ய ஸம்பாதிதேயோ
ஸவேஶ்ம ஸ்த்ரண விதிதி ஸஸ்து வதயா

ஸமவஸ்ப்ரபத்தி ஸந்ந்யாஸ ந்யாஸபத்தி ஜநார்ந ரோஷதி
ஸ்வஶ்ரேய ஸ்ரீப்ரயாஜ்யதாதீத்யஸம்வியிந்யதஜ ॥

ந்யாஸ ஸ்தாபனம் பண்ணினவர்கள்' என்று ஸ்ரீவத்ஸாங்கமிஶ்ர லக்ஷணவ்யாக்யாந ஸ்ரீஸூக்தி காண்கையாலே ப்ரபத்தியும் ப்ரபத்தி ந்யாஸமாகவேயிருக்குமென்பதும் விலக்ஷணஸ்ததீபராதம். ந்யாஸ ஸ்தாபனமென்றால் தன்னகத்திலிருந்து பெரியதொரு மூட்டையைக்கொண்டுபோய்க் கோவிலிலே வைப்பது என்று பொருளன்று 'ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே' இத்யுபக்ரம்ய நவ ந்யாஸ:, அயமேவ ந்யாஸ ஸ்தாபனம்'' என்று ந்யா ஸவிம்ஶதிவ்யாக்யா[illegible]களில் விஷ்கர்ஷம்காண்க. ஸ்வரக்ஷ பராந்யமந்த்ரேஷு [illegible] ஸஹிக்கப்படவேணல்லேனென்று ஸங்கல்பம் கொள்ளுகை[illegible]ஸ்தாபனமென்னுமிடம் ந்யாஸதபகம் முதலாக ஸகலதேஶிகஸ்ரீஸூக்திகளிலும் ஸாவ்யக்தம்.

ஸமவஸ்ப்ரபத்தி ஸந்ந்யாஸ நிக்ஷேபார்த்தநாம் ஸ்வாதந்த்ர்யம:
ப்ரபத்திதிவரூ ஸமவஸிமதாஜ்ஞா ஆய ஶஸூக்திஸ்வஸ்ஷ

இனி சரண்யாகத்யதத்வ நிரூபணம்.

எம்பெருமானார்போன்ற பரமாசார்யர்கள் ரஹஸ்யாதிகளருளிச்செய்ததுகொண்டும் ப்ரபத்தியை க்ரியாஜ்ஞானரூபமென்னப்

பொருந்தாது. ஏற்கனவே திருவுள்ளத்தில் கிலேத்துநின்ற அபூர்வ ஸாயத்திற்கு ப்ரகாசகங்களாய் தத்ஸீவாஸரூபங்களாய் விளை கின்ற வாசிகஸூக்திகளும் காயிகப்ரணாமாதிகளும் ஸ்வரூபத் திலே புருமத்தனே.

பங்குனியுத்தரத்திருநாளிலே திவ்யதம்பதிகளின் முன்னிலை யிலே எம்பெருமானார் ப்ரபத்தியொமம் பண்ணியருளினுரென் ருல், ப்ரபத்தியின் ஸ்வரூபத்தைக்குலைத்தும் 'இற்றவேண்டா நிந் திப்பேயமையும்' என்ற ஆழ்வாருபதேசத்தைக்கடந்தும் ஏதோ பண்ணியருளினுரென்றபடியன்று. ஸமாச்ரயணர்களான பின்னுனோர் உய்யும்பொருட்டு திவ்யதம்பதிகளுக்கும் தமக்கும் நடந்த ஸம்வா தத்தை ப்ரகடீகரித்தருளின வித்தனேயே இங்கு அநுஸந்தேயம். இவ்வர்த்தத்தையே தேசிகனும் "ஶ்ரீவத்ஸ தேயதிபதெள ஸு தயேக யாத்ரா யொஸள வரார ஸஜிஷு ஜகதிதாரத்ழ ப்ராக்ய ப்ரகாசயதநாத வரரமரஹஸ்யம் [illegible] பரணாமதி த்ருஸாரா." என்ற ச்லோகரத்னத்தினுல் அருளிச்செய்தார்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக (மதுஹாஷ்யாவதாரெ) அதுஜம ரு ஹாஷ்யகாரா ஸரணாகதி ஸம்ப்ரதாயமத அயவதஅநெந ஸ்யஶதாஷிதம் நயாஸாவத்ய விதயாவிசேஷம் ஸாத பயிஸஜீ ஜீவயிஷயா யமாவகப்ரகாமப ந என்றுள்ள ஸ்ரீஸூக்தி யும் இவ்வர்த்தத் தெளிவையே பிறப்பிக்கும். ஸ்ரீஹாஷ்யகாரருக்கு ஸரணாகதி ப்ரதாயத்தாலே அயவதநம் ஸூமதமானது பங் குனியுத்தரத் திருநாளிலே ஸந்நிதியுள்மண்டபத்திலே அன்றிறே பெரியநம்பிகள் பக்கலிலே பெற்றவதுதன்னையாயிற்று இங்கு தேசி கன் அருளிச்செய்தது: 'அயொதாரணாந ப்ரதாரணத்தாலே ப்ர வர்த்தநம் பிறந்தபின்பு என்று ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தி லருளிச்செய்தப்ரக்ரியைதானே இங்குமுள்ளது. அயவதநமும் அதடியா ப்ரவணனென்றுபேர்பெறுவதும் உக்த ஸம்ஸ்காரஸமயத் திலேதான் என்கிற திருவுள்ளத்தையே தேசிகன் தமிழ்ப்பங்க்தியா லும் ஸம்ஸ்க்ருதபங்க்தியாலும் தெளிய வெளியிட்டருளினுரா யிற்று. வதநபரமும் உதாரணபரமும் வாய்விட்டுச் சொல்லு

வதையே காட்டும். உவதெபமுஹணஸமயத்தில்தான் அயத்திற்கு வாய்விட்டு உதாஹரணமுள்ளது. மற்றைப்போதுகளில் காநஸாநஸம்யாநமாத்ரமேயிறே.

இங்ஙனன்றிக்கே. அயவசநெந ஷய நஷித நஷாஸவி சூரஸிஷெ" என்றவிது எம்பெருமானார் திவ்யதம்பதிகளின் முன்னே சரணாகதி அநுஷ்டித்தபடி யக்கூறுவது என்றே கொண் டாலும் குறையொன்றுமில்லை. அப்போதும் அ கு அ ர் அயா நஸம்யாநம்செய்தருளினார் என்னுமது கு மேற்படச் சொல்ல லாவதொன்றில்லையிறே. 'ஸ ஸாஹஸியாலே சரணாகதி செய் தருளினார்" இத்யாதி ஸ்ரீஸூக்திகள் வாஹஸமிருந்தாலும் இவை வூவத்தியின் ஸ்வரூபத்தை மாறுபடுத்த க்ஷமங்களாக மாட்டா. இவ்விருள்தருமாஞாலத்தில் ஸிக்குந்தனையும் ஸம்ஸார ஷீதி கநவதிசூத்தே ரு தன்றி நிலத்திலேயே இந்த ஷீதி நிவருத்தமாகின்ற தென்பதில்லை * அ லகி லே னிறையுமென்று தொடங்கி * புகலொன்றில்லாவடியேன் உ டிக்கீழமர்ந்து புகுந் தேனே * என்று ஹஸவசனம் பண்ணியருளின ஆழ்வார் அவ் ளவோடே ஸஸாரஹயாஙிவருத்தரானமை ண்டிலோம். வூதநூ தகதிசாருமானஸ ஸாரஷீதியை வெளியிடுகின்ற * உண்ணிலா வியவைவரால் குமைதீற்றி*எ கிற திரு ாய்மொழி* அகலகில்லே னுக்கு சுவநூவஹிதொ தூரமாயிரு கும்படி ாணுகின்றோம். தேசி கன்*நூஸுகவநு ாசவதெவாச . நிஜஹர நிஹசெரநிஹசியொ ஷி*என்றருளிச்செய்த பிறகுளத்தனையிடங்களில் தம்முடையஷீதி யை மேன்மேலும் வெளியிட்டிரு கிறுரென்பதை ஊன்றி ோக் வேணும். இந்த ஸம்ஸாரமண்டலத்தில் உள்ளதனையும் ஹயாந வருத்தி சுவரிஹாயசமாயிரு குமென்பது திருமங்கை யாழ்வாரு டைய * மாற்றமுள * என்கிற திருமொழியினுல் ன்கு ாட்டப் ப ாம் . :உதநூநூசாவிஸரஃ.

[illegible]

[illegible]

ந்யாஸதிலக திவ்ய ஸூக்தி விமர்சம்

[illegible]

ந்யாஸ திலகத்தில் * [illegible] * என்கிற ச்லோகமும் இதற்கடுத்த * [illegible] * என்கிறச்லோகமும் இனி விமர்சிக்கப் பெறுகின்றது. முந்தின ச்லோகத்தில் தேசிகேந்த்ராசயாந: * என்று எமக்கு உபதிஷ்டமான பாடம். இப்பாடத்தில் பிறர்கூறும் குற்றங்களுக்கு அவகாசமேயுமில்லை. தேசிகேந்த்ர என்றது எம்பெருமானாரை நோக்கியது என்பர் பெரியோர். இது எம்பெருமானார்க்கு அஸாதாரணமான திருநாமமல்லாமையாலே இந்தஸாமாந்யசப்தத்தைக் கொண்டு உடையவரென்று பொருள்கொள்ளலாகாது என்னக் கொண்ணாது; தேசிகேந்த்ரம் என்றிருந்தாலும் தேசிக என்றிருக்

தாலும் எம்பெருமானைக்காட்டுவதில் ஔசித்யவிசேஷமுள்ளது; * [illegible] * என்பது ஸுப்ரஸித்த ப்ரமாணம். * [illegible] இந்த ச்லோகத்தின் அர்த்தத்திற்கு விவரணரூபமாவும் இந்த [illegible] வாக்யத்திற்கு வியாக்யானரூபமாகவும் அவதரித்ததான [illegible] அடுத்தச்லோகமும், இங்கு [illegible] மாகும். [illegible] என்று ஈட்டும்.

அன்றியும், ஸ்வாமி தாமே ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தில் [illegible] காரி விசாரமாயிகாரத்தில் இந்தச்லோகத் தப்பூர்ணமர் அநுவதித்து "ந்யாஸதிலகத்திலே சொன்னோம் என்றருளிச் செய்தவிடத்தில் [illegible] த்திலே ஒருமலையில் நின்றும ஒரு மலையிலேபோவும் ஸிம்ஹ-ரீரத்தில் [illegible] ந்து [illegible] ளப்பே லே ப ஷய ர் ஸமஸாராதிலங்கநம பண்ணை அவரே டு [illegible] ட ன குடல்து லே ா உத்தீர்ணராவதோமென்று முதலியாண்ட னருளிச் செய்த பாசுர என்கிற ஸ்ரீஸூக்திகா [illegible] ய டே தத ஷி [illegible] வமும் இங்கு [illegible] மாகும். [illegible] இன்றிக்கே [illegible] என்றிருந்தால் ப ன் மிலேச்சாதிகளுக்கும் ஆகவேண்டிவரும் என்கையும் [illegible];

மாறன்மறையுமிராமானுசன் பாஷியமும் தேறும்படியுரைக்குஞ்சர் என்றவிடத்தில் 'மிலேச்சசண்டாலாதிகள் தேறும்படி என்றுபொருளாய்விடுகின்றமையை அறிந்தும் அதைத் திருத்திக்கொள்ளவில்லையே' உடையவர்ஸம்பந்தத்தை ஒருபடி பெற்றுமிலேச்சாதிகளும் முக்தியடையப்ராப்தியுமுண்டு; வணிகர்களுக்கெல்லாம் முக்தியுண்டாவதாக இந்த ச்லோகந்தன்னில்சொல்லிற்றில்லையிறே. '[illegible] [illegible]' என்றால் இதில் பொருந்தாமையொன்றுமில்லையே. கீழ்மூன்றடிகளில் [illegible] த்தைக் காட்டிற்றிறே.

எம்பெருமானார் தேசிகன் காலத்திற்கு நெடுநாள் முன்னமே திருநாட்டெழுந்தருளியாகி இவ்விஷயம் நிர்ணயமில்லாமையாலே "ததா ஸூத்ர ஸூத்ரவதி" என்று வசனத்தை ஒருபடியாலும் பொருந்தாது என்கிற பொருளும் பலபல அர்த்தங்களுக்கு உதாஹரணமாய் நிற்கும். * ஸூத்ரகம் ப்ருஷ்ணாத் ஸூதி ஸூத்ரதா ... * என்றதுதானும் பொருந்தாது என்னவேண்டிவரும். தேசிகானுவ்ருத்தர்களுக்கு ஸாதவ்ருத்தி முறைகள் ஸ்வயமேயே.

ஶ்லோ. ஸம்ப்ரதாயாஶ்ரயத்வேஷ்வது ஸ்தூலதர்மாஸ்யதே ...

விவாஹாஹவநேஷ்வபி தேஷ்வேவ நித்யஸூத்ராம் ।

யதிராஜ ஸப்ததியில் * ஸுதர்ஶன ... விஷ்ணு * நாம ஸங்க்ஷேப யதீந்த்ர விஜ்ஞான ... ஶ்ரீவத்ஸ * ஸ்வயமதி யதி க்ஷாமைக * யதிக்ஷாம ஸூத்ரவ ஜாஜ்வல்ய ஊஹ * என்று பல விடங்களில் வசனங்களை ... ஸ்வயமேகாண்கையாலே இவற்றிலும் ஸம்ப்ரதாய ஸாங்கை ஸ்வஜநீயமாகும். * ஸ்வய விஶேஷ தீக்ஷாவ ஸ்வஹஸ்தேன பத்ரம்.* என்றவிடத்திற்போலே இங்கும் எம்பெருமானாருடைய பக்தியே [அதாவது ஸாத்யஸித்தி விஶேஷத்திற்கே] வசனங்காரணமாகும் சொல்லிற்றாக உணரவேண்டுகையாலே ஒருஅர்த்தத்திற்கும் உபபத்தியில்லை. ஆகவே 'தேசிகேதி ஜாதயாது' என்கிற ப்ராசீந பாடத்தில் ஸம்ப்ரதி ஸம்பூர்ணமில்லை. ஆனாலும் பிறர் ஆதரிக்கும் பாடத்தையே நாம் முழுமனமாகக்கொள்ளவும் குறையில்லை.

ஶ்லோ. ஸ்தோத்ரஸூதி கீயதே தேஶிகஸ்ஸ்வாயம்பு ... நாமது

தத்ஸ்வ தரதீயமாநே ... ஸூத்ராய ஸ்வஸம்ஶ்ரய

ஹிக்வாம்ஸ்ஸ்வாது ஸகம் தத்தேகஸ்வ யஜ்ஞோதேஶம் ।

தேஶிகமணி ... ஸ்வஹஸ்தா ... ஜகத்ஸ்வ ... ॥

இதில் தைசிகஃ என்பது தம்க்கு நேரே ஆசார்யரான அப்புள்ளார் சொல்லுகிறது என்னும் பொருளையே முழுமனமாக இசங்க்ரேம். அடுத்த ச்லோகத்தில் எம்பெருமானுரைப்பற்றின நிஸ்ஸஹஜநிதையை பிருகையாலே அவரப்பற்றின சிறப்பு அங்கே விவரிக்க எளிதாம் இங்கு * ஹஸ்தகெளமாறு விதிதகரவஸ்யோ ஸமாஸ ரதி * என்கிற த்ருஷ்டாந்தஸ்வாரஸ்யமொன்றே விசேஷித்து விமர்சிக்க வுரியது அந்த விமர்சத்திற்கு முன்னே சிறியதொரு விஸ்தாரப்பமுண்டு, இங்ஙனே சில த்ருஷ்டாந்தங்களைக்கொடுத்து அருளிச்செய்கிற ஆசாரியர்களின் திருவுள்ளம் யாதாயிருக்குமென்கிற ஆராய்ச்சி மிகவும் மூக்கியமானது. முதலியாண்டான் ஸிம்ஹத்ருஷ்டாந்தமொன்றே யருளிச் செய்தார் இங்கு தேசிகன் மூன்றுத்ருஷ்டாந்தங்களிடுகிறார். த்ருஷ்டாந்தத்திலுள்ள ஸகல ஸங்களும் தார்ஷ்டாந்திகத்தில் ஸமர்விதமாக வேண்டிய நியமமில்லையெனினும் யதி விவக்ஷமாவது உவஜீவ்யமயிறே. அதுதான் இங்கே எதுவென்றால் அஜ்ஞனும் அசக்தனுமானவனுக்கு ஸ்வஸம்ரக்ஷித்ஸித்திக்காகத் தனியே ஒருஷ்வாந்தியில்லையென்பதுதான் ஒவ்வொரு த்ருஷ்டாந்தத்தாலும் வ்யக்தமாக விதமாகிறது இவ்விமர்சத்தை மதியிற்பதியவைப்பதற்காகவே கீழ்கண்ட த்ருஷ்டாந்தமிடப்புக். முதலியாண்டான் காட்டின ஸிம்ஹத்ருஷ்டாந்தத்தை விமர்சிப்போம். ஸிம்ஹத்தின் மேலிலே ஒரு ஜந்து இருந்தால் அது மலையைத் தாவுதற்குத் தானுகவொருமுயற்சி கொள்ளவேண்டா. ஸிம்ஹசரீரஸம்பந்தமாத்திரமே அதற்குப்போதும் என்பது இங்கு ஸவிவக்ஷிதம். அப்படி உடையவருடைய திருமேனியின்மேல் ஆண்டான்போல்வார் ஏறியிருக்கவேணுமென்பதில்லை ஏதேனுமொருபடி ஸம்பந்தமிருந்தால் தாவலிதேவஸ ஸாராதிக்ரமணம்பண்ணிப் பேறுபெறலாமென்பதே விவக்ஷிதமாகிறது. இதெல்லாம் வாராமீக்ஸாஸ்ருாயன்றிக்கே ஸதிவாதமாயிருக்குமானால், தத்ஜீவயிஷவான ஆசார்யர்

இதனை ரஹஸ்யக்ரந்தத்தில் நிஷ்கர்ஷகஸ்தலங்களில் குறிப்பா எடுத்தருளிச்செய்ய ப்ரஸக்தியிராது. ஆகவே அதிசயோக்தி யன்று உள்ளபடியே சாஸ்த்ரார்த்தமே யென்றிசையவேணும். ஸாவஞ முதலியாண்டான் உடையவருடைய திருமேனி ஸம்பந்த மத்தனையே தாம் உத்தீர்ணராகைக்குப் போதும்' என்றருளிச்செய் ததுபோல, தேசிகனும் தமக்கு அப்புள்ளாருடைய ஸம்பந்தமாத் ரத்தாலே பேறு தப்பாதென்று அருளிச் செய்தாரென்னுமிடம் ஸ ம்ப்ரதாயம். இப்படி அநுஸந்தித்த ஆண்டானும் தேசிக னும் ஸாதாவதா நிஹ்ரெரா நிஹ்யொஷி என்றிருந்துவிடாமல் உதாஹரணங்களிலே சிலரைப்போல்அத்ருஷ்டார்த்தமென்று தனியே ஒரு க்ரியா லாபம் அநுஷ்டிக்க வேண்டாதிருப்பார்களாகில் அவர்கள் ஸதாசாரமாக நிரூபித்தருளிச்செய்தவை நிரர்த்தகங் களாவன்றோ ப்ரஸங்கிக்கும். 'ஆசார்யஸம்பந்தமே எமக்கு உத் தாரகம்' என்று இவர்களே அருளிச் செய்திருந்தார்களாகில் இவ்வளவு நிஷ்கர்ஷமாக இதநாம் விஜ்ஞாபிக்க அவகாசமிராது

ந,ந, இந்த த்ருஷ்டாந்தங்களுக்கு ஸவர்யா நெரயங்க மில்லையே' அஜ்ஞனும் அசக்தனுமான ஜ்ஞாநசக்திகரில் குறை யற்றிருப்பானொரு பெரியோனையணுகிப் பேறுபெறவேணுமென்று ஸ்ரீ ஸூக்தவசநத்திலே இந்தத்ருஷ்டாந்தங்கள் உபக்ஷீணமாகின்ற னவே யென்னில்· * ஹெ ஹொ மாஷு அவிஜ்ஞநூ வஷொவக ஹ்காஷி * என்கிற அநுஷ்டானத்தை விசேஷித்து ஆராய்ந் தால் இங்ஙனே சொல்லப்போகாது இதையே நன்கு விவரிப்போம்

இங்கு ஸேவ ஸதானத்தில் எம்பெருமானுராகுல் நாம் எப் படி அவருக்கு ஹகராவோம்? என்கிற ஸொஷூம் உண்டா ரண்ய வாஸிகளான மஹர்ஷிகள் * மஹஹொதா ஷவொயநா * என்னும்படி உபாஸ்யாநுஜனுக்கு எப்படி அஹகர்கள்? என்கிற ஸொஷூத்தோடொக்கும். வாஜ, இங்கு எம்பெருமானுர்க்கு

விவக்ஷையில்லை அப்புள்ளார்க்கே விவக்ஷை என்றும் இசைந்து போந்தோமாகில் பின்பு இந்தசௌந்த்ர்யமே இப்போது நிரவகாசம். வைபவிக எம்பெருமானுக்கு எந்தனையும் கூறவும் தகுதி நிரூபணத்திலே நிவிஷ்டராயிருந்தபெல்லாருக்கும் ஸஹகாரி எனப்படுவதினாலே ஹூ ஹூரார்க்கு றயில்லை. இது மிகச்சிறியவிஷயம்.

இங்கு "ஸவிதுர் தந்த்ரவ" என்கிற விசேஷணத்தை ஸ்வாமி எதற்காக இட்டருளினர் என்கிற விசாரத்திலே ஒருவரும் புகுந்திலர். ஸாராஸ்வாதிநிகாரரும் ஜ்ஞாநாஹவத்துக்கு முதல்த்ருஷ்டாந்தம் பக்த்யாஹவத்துக்கு இரண்டாம்த்ருஷ்டாந்தம் உபயாஹவத்துக்கு மூன்றாம் த்ருஷ்டாந்தம்" என்றிங்ஙனமே கூறியுள்ளார். "ஸூர்யக்ருஹோமாநு நாவதிஸவியே வைவஸ்வதாஹகாரி:" என்றவது நாவபூர்வமேயின்றிக்கே யாதுச்லோகமியற்றியிருக்கலாமிறே "ஸ்வகார்யஸாஹிதயே விசேஷணம்" என்ற லக்ஷணத்தின்படி அணிபெறவன்றே இவ்விசேஷணமிட்டருளியிருப்பது.

ராஜஸேவ பண்ணிப் பொருளபடைத்த ஸாத்த்விகனுடைய பிபூர்ணாதிகள் முக்கிகல்பமான போகங்களை அநுபவிக்குமிடத்தில் இக்குழந்தைகளும் ராஜஸேவை பண்ணுமென்பதில்லை அரசனைக் காணவுமில்லை. ராஜஸேவை பண்ணிப் பொருளீட்டிச் சேமித்துவைத்த ஞாநயோகனொருவன். அவனோடு கூடல்துடக்குடையாரெல்லாரும் ராஜஸேவா நிரபேக்ஷர்களாகவும் ராஜஸேவாநிரீக்ஷணநிரபேக்ஷர்களாகவும் பலபலபோகங்களையநுபவிக்கக் காணாநின்றோம் இதனை த்ருஷ்டாந்தீகரித்திருக்கின்ற ஆசிரியரது திருவுள்ளம் ஸமவதாநவதந்தம்பண்ணி ஆசார்யஸார்வபௌமர் ஸம்பாதித்துச் சேமித்துவைத்த அருளென்னும் பொருளை தத்ஸம்பந்திகளனைவரும் அவ்

வநுபந்தமாத்ரமேயடியாக ஹமவஉநாவத-உ நிரபெக்ஷாகளாய்ச் செவ்வனே அநுபவிக்கக்கடமைப்பட்டுள்ளார்களென்னுமித்தனையே ஈநூஉவூஜாவயெடிூ. * காகெஹெூஉயிரக்ஷூதாூ*இத்யாதிஸ்தலங்களில் ஶாஸ்த்ரஜ்ஞர்கள் ஈஜஹனூக்ஷணா என்றுகொண்டு [காகவஉம் உயாவவா தாகெஸிஶாமூஉளமூக்ஷணிகழ]என்பர். அதுபோலே, ஈவிஷிதநூவஃ என்னுமிடத்தில் நூவவஉம் ஸெவகனையும் லக்ஷணயா காட்டித்திரும். [ஈவிஷிதநூவம். ஈவிஷிதஸெவகஶெூதஷாக்த ஹவதி.] இதுலௌகிக த்ருஷ்டார்த்தமேயாதலால் லொகஉரஷிக்கு அநுமாணமாகவே பொருள் கொள்ளவேண்டுதலால் இது மிகவும் உபபந்நம் ராஜஸேவகன் ஈட்டின பொருளை 'வெ ர'றடுஹோமங்களையநுபவிக்கின்ற தஉந பவயி ள் அரசனைக்கண்டிரு 'கவேண்டாமைபோலவே ரா ஸேவியான ஹுமூல புருஷனையு ' ண்டிருக்கவேண்டாகிறே. இதனால் ஆசார்யசி ரமணியோடு வூவஹிதஸம்பந்தம் பெற்றவர்களும் ஈநாபெ யஶாஜாஷெவெ தொ பேறு பெற்றேதிரு ர்க ' எ ' னுமிடமு ' அ ர் ள் அ ' ாசார்யனுடைய ஸம்பந்தமெ ா ' றயே ஒரு ாறு பெற்றிரு ' வே ணுமென்னுமிடமு ' வூ ஜிதமாயிற்று

ஸெவ வஹூாக ரஷி * என்றதே ஹஉகாஷி என்றதிலு ஓர் அற்புதமான அர்த்தம் அமைந்துள்ளது முன்வாஉங் ளில்நிஷி-உஷர் ளான ஈஙனும் வஂமாவும் வழிதெரிந்து தாமே நடக் ல்லமையற்ற ர ளாயினும் 'என்னைவழிநடத்தியருளவேணும் எ ' று ாய்திறந்து இரந்து பிரப்பந்திக்க வல்லவர்களேயென்பது நிர்விவாஉம். அ வே ாய்திறக்கவும் வல்லமையற்ற சிறுகுழந் ைதயை ஈ த உரஷாஙீகரித்ததனால் அதுபோலே நாம்வூார்த்த நபு ' செய்யாதேயிரு ' வே ணுமென்றும் ஈவெக்ஷாநிரபெக்ஷமாகத்தா வே பேறு ந்தேதிருமென்றும் தெரிவித்தபடி. தேசி திவ்யஸூக்தி

யாதலால் இன்னமும் ஆழ்ந்து ஆராயில் சிறியபொரு ்கள் பல பெறலாகும். ஆயினும் இவ்வளவிலே நாம் த்ருப்தராகவுள்ளோம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] த்திலே பா ப்பேசினோம்.

* [illegible]. * நீதிஸ்தலங் ளிலே ட பெறும் வ்ய ஹாரங்களில் முக்கியமான ஒருவிஷயத் த மாத்திரம் ன்கு நிரூபணம் செய்து வெ ற்றி பெறல மாயிருக் ச்செய்தேயும் [illegible] தங்க ் பேற்று ்கு உடலா ப் ப பல விஷய ் ளையும் உபஷ்டம்ப மா எடுத்துப்பேசுகிறார்கள். திரு ர் ் ஒன்றே போதுமாயிருக் இத்தனைவிஷயங் ளை எது ்கு எடுத் துரை ் ன்றீர்' என்று [illegible]கேட ெ ாண்ணாது. அதுபோ

ல்லவே நம் ஆசாரியர் ஞம் பேற்றுக்குடலாகப், பலபலஸாயநங் களை யும் எடுத்துக் காட்டு தானது 'எம்பெருமானுக்கு ஒருவழியானும் அழிவு சொல்லப்போகாது என்று காட்டி படியத்தனை ஒன்றுமே மற்றொன்று சுவொஷிதமா மாட்டாதென்றுணர்.

௧௧ உத்தாயநஜயப்லோகாய நிரூபணம் ।

உத்தாயந ஜயெதாதிவதஷ்யாமெ யதுஷ்காஸிதஃ ।
க ஶாஸவாஸஶாஶாஸயெ, ஸவணவாதெரவாஜஷ்யதெ ॥

ஸத்ஸம்ஷூதாயஸாஸணிக்ரதெதாதஸ்யவதஷ்ய
ஸ்யாயெ யாத நமஸஷீத உதீஷ்ரயொாக்யா ।
தாவஷ்ணி கெஷிஷிஹ ஸஷு தயெவ தாவதாம்
ஷாவஷாந வஜுக்கி நவா நந தயாஸ ॥

ஒளியை ஒட்டு இருளைப்போக்கவேணுமாபோலே ஸூ யத நிரூபணத்தை அழகிதாகச்செய்தன்றோ தாயநிராகரண செய்திருக்கவேணும். *உத்தாயநஜய விஷேஷண ஷஷ்டி யாதெ ஷ்தாயஷ் ஸக்ஷணஜெந ஹவதா விதீணம் ஞக்ஷா வஸ தஜநவெஸஜாவஷிவெ நிதூம் ஷூவிஷ ஹமவநஸயி ஸம நா * என்கிறவிந்த [ந்யாஸதிலக] ஸ்ரீஸூக்தியின் பொருள் வூாவ்யாநஸாபேக்ஷமேயன்று. ஆனாலும் இங்கு ஸக்ஷண ஜெந ஹவதா விதணம் வஸம் ஞக்ஷா என்று வெதிஹ மஹா ஸ்வாமி அருளிச்செய்திருக்கையாலே அந்த ஐதிஹ்யம் உள்படியாது. என்று சூக்ஷ்மார்த்தத்தைக்கொண்டே நாம் தெரிந்துகொளவேணும் 'துடிப்பிருக்கக் கைவேவானேன்?'' என்று அந்தம்மாள் அருளிச்செய்த வணக்கிலே, ஸ்ரீநயினாராசார்யர்தாமே விஸ்தரித்து வியாக்கியானம் செய்தருளியிருக்கையாலே இங்கு நம்முடைய ஷூநாதிகளுக்கு கிஞ்சித்தும் அவகாசமில்லை. திருக்கு

டந்தை [illegible] களான [illegible] பரிஷ்கரித்து [illegible] செய்தருளியுள்ள ந்யா ஸதிலக வியாக்கியானத்தில்.

[illegible] ' என்கிற [illegible] பங்க்திகள் விளங்கக்காணலாம். ஐதிஹ்யமொன்று இருப்பதாக மூலத்திலேயே ஸ்பஷ்டமாகக்காட்டிற்று. [illegible] களாலே வியாக்கியானமும் பண்டே அவதரித்தாயிற்று. இதற்கிணங்காதே சில சொல்லுவாருளரேல் நமக்கொரு க்ஷதியுண்டோ? இந்த ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கு இங்ஙனே தாத்பர்யமென்றொரு [illegible] நவீனர்கள் காட்டியிருக்கலாம்; அதுவும் கண்டிலோம்.

* [illegible] * என்றவிடத்துச்ருதப்ரகாசிகையில் "[illegible] ' என்றுள்ள ஸ்ரீஸூக்திக்கு [illegible] ஸங்கோசம்பண்ண நாமோ அதிகாரிகள்? எம்பெருமானுடைய அருட்பெருக்குக்கு [illegible] நம் பண்ணச்ருதப்ரகாசிகாசார்யரும் தேசிகனும் திருவுள்ளம்பற்றியிருக்கும்போது [illegible] களான நாம் [illegible] பண்ண விரும்புவது பொருந்துமோ? 'எம்பெருமானருள்வெள்ளம் இவ்வளவுதான் செல்லும் அவ்வளவு செல்லாது'' என்றொரு நியமனம்பண்ணுவதற்கு ப்ரமாணமொன்றில்லையே. இது ந்யாயமுமன்று என்பதை முதலிக்கவே முந்துறமுன்னம் * [illegible] பட்டரும்தேசிகனுமருளிய அமுதமொழிகளை விவரித்தோம்.

'[illegible]' யென்று [illegible] செல்லவில்லையேயென்று

எண்ணவேண்டா? இங்ஙனே ஸந்தாநவம்ஶவர்ண விவக்ஷித மென்று நாட்டியருளவே ச்ருதப்ரகாசிகாசார்யர் ஸ்வவம்ஶ்யநிஸ்தா ரணமென்றதே வம்ஶ்ய வம்ஶ்ய நிஸ்தாரணமென்று வழி நாட்டி விட்டருளிற்று. இங்கே இரண்டு வம்ஶ்யபதமுள்ளன. முதல் பதம் ஸ்ரீராமாநுஜ ஸாக்ஷாத் ஸம்பந்திகளைச் சொல்லிற்றாய் இரண்டாவது ஸம்பந்திபதம் தத்ஸம்பந்திகளைச் சொல்லிற்றாகிறது. ஆகவே எம்பெருமானாரோடு பரம்பரா ஸம்பந்தமுள்ளவர்களுக்கும் பேறு தப்பாது என்பதே ச்ருதப்ரகாசிகாசார்யருடைய ஸ்ரீஸூக்தியினால் நிஷ்ப்ரத்யூஹஸித்தமாயிற்று.

நம் தேசிகனுக்கு உடையவரோடு வம்ஶாவ்யவஹித மான ஸம்பந்தமேயன்றேயுள்ளது; அப்படியிருந்தும் அநுபந்த மென்கிற ஒரு சொல்லையிட்டுத்தானே * ததநுபவம்ஶ்யாவதி வே * என்றருளிச்செய்தார். "ராமாநுஜஸ்யாயம்" என்கிற வ்யவஹாரம் கூரத்தாழ்வான் எம்பார் ஆண்டான் ஆச்சான் பிள்ளான் முதலானவர்களிடத்திற் போலே தேசிகனிடத்திலும் அவ்யாஹதம்; இன்றுள்ள அடியேனிடத்திலும் அவ்யாஹதம்; இனி ஏழேழ் பிறவிக்கு அப்பால் ஜநிக்கப்போகிற ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஶிஶுவினிடத்திலும் வ்யாஹதம். ஸம்பந்தத்தில் வ்யவஹித அவ்யவஹிதத்வங்கள் அப்ரயோஜகம். மீமாம்ஸையில் * ஸர்வத்வபர ந்திவாஜபேயஸ்யைவ ஹவதி * என்ற ச்ருதி வாக்யத்தைப் பற்றின விசாரத்தில் உள்ள நிஷ்கர்ஷம் உணரத்தக்கது. ஆகவே, எம்பெருமானாருடைய ஸம்பந்திகளுக்கு அந்த ஸம்பந்தமே ஹேதுவாக ஸத்கதியுண்டென்று இசையுமவர்கள் அந்த ஸம்பந்தத்திற்கு ஒரு அவச்சேதமிட நினைப்பது தகுதியற்றது. உபாயாநுஷ்டானத் திற்கும் ஸமுதாயத்திற்கும் ஸாதநாநிகரணங்கள் நியதமும் ஆவஶ்யகமென்று ஸ்ருதி ஜல்பண்ணி அநுஷ்டவ்யநிரபேக்ஷாவிஷ்ட ப்ரபந்நர்களே அதனை ஸாதிந்தாலொழியப் பிறர்களுக்கு ஸமீஹிதஸித்தியில்லை. இது ஸம்ப்ரதாயவிருத்தமென்பதை இவர்கள்

தாமே இசையவேண்டிற்றாய் வந்து முடிந்தது இனி சயிக அ அ-கள் காநவெகஷிதம்.

வாஸுவாஸுஷாய ஸ்வரூபாநம் பண்ணுமன்றோ எம்பெருமா அவன் ஒருஸங்கல்பம் த்து ரெண்டு ஸ்வரூபாந பண்ணுகிறான். * ஸ்ரீராமாநுஜஸ ஸம்பந்தி ஸ ஸ யிஹைவாவி ஷிம்ஸாநி * என்று அவன் ஸங் ல்பம் கொ டதா ச்ருதப்ரகாசி ாசார்யர் ஸ்பஷ்டமாக அருளிச் செய்தாயிற்று எம்பெருமா தான் கொண்ட ஸங்கல்ப ஶரீரத்திலே ஹமவஸ்ரா ாநுஜஸ ஸமத் த எவ்வளவுதூரம் திருவுள்ளம்பற்றி யிருக்கிறா று விம ஶித்துப் பூருவர்களில் ஒருவரும் ரையறுத் திரு வில்லே. உட ய ரோடு ஸாக்ஷாத் ஸம்பந்தி ளுக்கு த்திரமன்றி பே கத்ய வ்யவஹித ஸம்பந்தி ளுக்கும் நற்கதியு டென்று ம்தேசி திருவுள்ள பற்றியிருக்கிறாரென்னுமிட ஶி ாஷிவியா வுளது இல்லேயேல் * தஸ்நாஸமாஸ்ராவஷிஷ்டை *எ றது நிரய மாகு மன்றோ. [ஶாஸ்வாவர] என்றத்தோடு ஸகவாக்யமா பே இது அருளிச்செய்திருக்கையாலே ஸம்ப யவ்யவயாநத்தில் விதா வ ஹூரம் கொள்வதுவ்யம்.

இவ்விஷயத்தில் பிறர் போராடு து எம்பெருமானு டயவும் எம்பெரு ானுருடையவும் ஸ்வஹாவவிஶேஷத் த கு றப்பதொ றிலேயே பர்யவஸிக்கும். "எம்பெருமானுரே. உம்முடைய ஸ ஸ யிஸ ஸ யிகளேயும் நான்உத்தீர்ணராக் டே ன்' என்றுஎம்பெ ருமான் வரமளித்திருப்பதாக தேசி ே அருளிச்செய்திருக்குப் போது இ ஙனே அநுக்ரஹிக்க அ னுக்கு அதிகாரமில்லே எம் பெருமானுர் இங்ஙனே வரம் பெறவுமில்லை எ பவர் ளேப்பற்றி ாம் எ சொல்லவல்லோம்.. இப்படிப்பட்டவர்களே நோ கியே ஹட்டர் ஹஸ்ரநாம பாஷ்யத்தின் உபோத்காதத்திலே 'தஷிக கவிஷித ஹமவகஸ்வஹாவஸ்யஹ்மாஷஸஸ்யவெஶாஷ என்றும்

"ஸஹவச்யவ்யாஸாத: கிம் நு அவாரிதம்' என்று மருளிச்செய்தார் ய, வ்யக்தாஞ்ச உபஸம்ஹாரா: ॥

முந்தின ச்லோகத்தில் "கவிதருவம்' என்கிற பதம் போலே பிந்தின ச்லோகத்தில் [ஸ்ரூசவாவரழ] என்றது உயிர் நிலையாயிருக்கும். ஒருவன் 'எனக்கு நிதி கிடைத்ததென்றால் 'உத்யோகமின்றிக்கே இத்தனை பொருள் எங்ஙனே பெறலாகும்? என்று ஆக்ஷேபம் செய்வாருமுண்டோ? ராஜ்யாபிஷேகத்திற்கு பைக்ஷீக்ஷிதராயிருந்த பெருமாள் அன்றே காடேற எழுந்தருளினரென்றால் 'இது எப்படி ஸம்பாவிதம்?' என்று கேட்பாருண்டோ? வரத்தின் பயனாக வாய்த்தது' என்று ஸமாஹிதராமாப்போலே இங்கும் எம்பெருமானார் பெற்ற வரத்தின் பயனாகவே ஸம்பந்திகளுக்கு இப்பேறு வாய்க்கின்றதென்று ஸமாஹிதர்களாகவேணும் என்கிற திருவுள்ளத்தாலிறே தேசிகன் [ஸ்ரூசவாவர:] என்றருளிச்செய்தது. ஸவப்ரஸாதநம்போலே அரங்கன் வரமளித்தானென்றால் இதுதன்னிலே ஆக்ஷேபம் செய்ய ப்ராப்தியுண்டோ? யாரை நோக்கி ஆக்ஷேபம் செய்வது? இதற்கு விடையளிக்க வேண்டிய டமையே மக்கில்லையே.

பரப்ரஹ்மாதப்ரகார: கீத்ருச ? என்கிற விசாரமொன்றிலேயே இவ்விஷய அனைத்தும் முடிவுபெறவுரியது. மற்றைப்படியான ஸூக்ஷ்மவிஷயமெல்லாம்; சுநபேக்ஷிதமேயென்னலாம். பரப்ரஹ்மாதப்ரகாரத்தைப்பற்றி முன்னோர்களே ஸ்பஷ்டமாக அருளிச்செய்திருக்கும்படியை நாம் நிரவத்யமாக நிரூபித்துள்ளோமாதலால் அதனை மாறுபடுத்த சுஹ்ருத்தையுடையார் ஆருமில்லை. * ஸம்பந்தி ஸம்பந்தி நிஸ்தாரணசக்தி ஸவப்ரஸாதஹிதமென்றச்ருதப்ரகாசிகா ஸ்ரீஸூக்தியினாலும் பரப்ரஹ்மாதப்ரகாரம் விசதீக்ருதமே

"விசேஷணவஹாமதராக்ஷஸந்யாயேந" என்று மஹாபாஷ்யத்தில் தேசிகனருளிச்செய்தது பூர்வபக்ஷிகளுக்கு உபகாரக

மாக விரகில்லை. * அதாஹிஷ்ஹ ராக்ஷஸைஃ * என்னப்பட்' விபீஷணஸஹாமதர்களிடத்திலே இந்த ஸஹாமதகவமொன்று தவிர வேறு ஒருவகையான பற்றுசும் கண்டதில்லை. "வ்யாஜமென்றே உபாயமெ 'ற்றே பேரிடத்தக் , ான தொன்று எந்த வ்யக்திகளிடத்தில் இல்லையோ அந்தவ்யக்திகளுக்குங்கூடவா பேறுகிடைத்துவிடும்? என்று ஸங்கி 'குமவர் ளுக்குச் செவவனே ஸமாதானம் பிறப்பிக்கை 'காகவாயிற்று விபீஷண ஸஹாமத ராக்ஷஸர்களை தேசிகன் எடுத்துக்காட்டியருளினூர் திண்ணமாக ஸமுதஸடித முள்ளவிடத் தய 'ற்றே ப்ராமாணிகர்கள் எடுத்துக்காட்டுவது. விபீஷணுழ்வானோடே சுதூ் வூவஹித ஸம்பந்தம் பெற்றவர்களுக்கும் பெருமாள் பலன் அளித்திருக்கலாமாயினும் அது ஒூராணாரஸமாகக் காணப்பெறுமையாலும் ஒூராண ஒூதிவஞமானதைக்காட்டினுலல்லது ஸங்காகாமுஜந ஷிதஸாயாநம் பிறவாதாகையாலும் ண்ணமிவற்ற ஒூராணஸிஜமான அதுதன்னையே தேசிகன் எடுத்துக்காட்ட நேர்ந்தது.

தேசிகனுக்கு உடையவர் ஸம்பந்தமே உத்தாரகமானல் * தஷநாவஸாஊாவஷிவெது * என்றும் * நிதூ்ஂஒூவிஷ ஹமவஷ * என்றும் பெருமாளை நோக்கிச் சொல்லுவானேன் ? என்கிற ஶொஷூம் பொருளற்றது. ஒரு உதாரன் பக்கலிலே நெடுநாளாக ஊூவூாவே ஷைக்ஷ பண்ணி வந்தானொருவன் ஒரு ாளில் 'பிரானே நீ கொடாததால் என 'கொரு குறையில்லை எனக்கு நிதியுண்டுகாண் என்று ' இதில் ஶொஷூாவகாஸமு 'டோ? எவனிடத்தில் அபேக்ஷித்து 'கொ 'டிருந்தானே அவனிடத்தில்தானே இந்த ார்த்தையைச் சொல்லவேணும்.வேறொருத்தர் பக்கலிலேசொல்ல ஒூஸக்தியுமில்லை ரஸிக்கவும் மா' டாது. "வஸ்துதஃ நிதியிருக்கும்போது பிறனிடத்தில் யாசிப்பானேன்? எம்பெருமானர் ஸம்பந்தமே உத்தார மானல் எம்பெருமான் பக் லிலே சென்று யாசிப்பானே ' ' எ 'கிற ே ள்வி ள் இனி அ ாதரிக்கும்.

சுத்ரூதவயைபழ; யதிராஜஸப்ததியில் * சுநாகஷு ஹூதை
சாஹிதுத ஸதாழ......மமாண யதீஶ்ரஅமாணம் வரணீமஹே *
என்றருளிச் செய்தவர் நம் தேசிகனேயிறே. எம்பெருமானார்
திருவடிகளைப்பணி துதான் சாவஜுகஷுமென்றும் எம்பெருமான்
திருவடிகளைப்பணிவது மஊணசஷுமேயென்றும் சாக்ஷாத்மாக
நிஷ்கர்ஷித்து வைத்து, பிறகு எம்பெருமானையே ப்ராயாந்யத
பற்றுவது முறையோ ?ஃ ஸ ஹவதி சாவஜுகஷு மஊணகஷுாவஷும
வநமஜ்யாயஃ * என்கிற நியாயம் கவிதார்க்கிக கேஸரிக்குத்
தெரியாமையில்லையிறே. தெரிந்து வத்து சாவஜுகஷுத்துக்கு
எழுபது சுலோகமும் மஊணகஷுத்துக்கு ஏழாயிரம் சுலோகமும்
அருளிச்செய்தது முறைமையோ? *: ஸ்வயிரக்ஷதி ரக்ஷகை
கிமநெஜ்ம ஸ்வயிஅாரக்ஷதி ரக்ஷகை கிமநைஜ் * என்பது
போ ற ஸ்ரீ ஸூக்திகளுக்கும் * சுநாகஷுஹ ருத ாஹிதுதழ
என்ற ஸ்ரீ ஸூக்திக்கும் பொருத்தமுண்டோ? எ று வினவி
னல் " சுநாகஷுத்யாதி ஸூக்தி ஹூஷவாதமேயல்லது வாரமா
ய-மன்று என்றிங்ஙனே சிலபுடைகளிலே கண்ணழிவு சொல்லப்
பார்ப்பர் பிறர். எல்லாம் பொருந்த ஸமந்வயப்படுத்தும் நன்னெறி
யை வேதவேதாந்த வைஜயந்தியிலோ சென்னைத் தொண்ட மண்
லம் கலாசாலை ஸபாமண்டபத்திலோ பணிந்து கேட்டுத் தெளிய
ஶ்ராவ்யமென்போம்.

"அன்பர்க்கேயவதரிக்குமாயன் நிற்க அருமறைகள் தமிழ் செய்
த ன் த ளேகொண்டுதுன்பற்ற மதுர வி தோன்றக்காட்டும் தொல்
வழியே நல்வழிகள் துணிவார்கட்கே * என்று தேசிகனருளிச்செய்
துளர் எ பது நிர்வி ாதம். 'ஸ்ரீமதுரகவிகளின் மார்க்கத்தைப்பற்
றுவதுதான் நல்வழி; மற்றது அல்வழி என்று இதனால் ஸ்பஷ்ட
மா அருளிச்செய்யப்பட்டதாயிற்று. இவ்வழியையே நிறம்பித்தன
நிலைநாட்டுகின்ற ஸ்ரீவசநபூஷணத்தைப்பழிப்பதையேபோதுபோக்

ா ‘ெ ாண்டிருப்பதும் தேசிகாபசாரத்திலே பர்யவஸிக்குமத்தனை யெ ’ று வ்ெவெ—ாக்து ஸாாயெ வ—ங:. இதுநிற்க.

ழு கூஷ்ணஉ—தெ! நித்யம் ஆஸீ்ூ * என்னவேண்டியிருக்க , * நித்ய ஆஸீ்ூ ஹமவஸ்யி ாஂமநாய! * என்று மீளவும் எம்பெருமான் ஆஸாஉத்தையே பிரார்த்தித்தது ஏனெனில்; காதம் பலவு ’ திரிந்துழன்றுவும் மெழுஆூாநம் அவன்கையதுவேயிறே, சுயி—ஃ ளு ’கு ஊீதாவின் வாசலல்லது புகலில்லையிறே. ஆசாரியன் ப ’ ஸிலே திருமுகங்கொண்டு ஹமவத்ஸந்நிதியிலேபுகுவது; அ ’ே மு ம்பெறுதொழிந்தவாறே பின்னையும் ஆசாரியன்பாடே மீள் து; மீண்டும் மறுக்கவொண்ணுத திருமுகங்கொண்டு எம்பெருமானையே தேடியோடுவது; இங்ஙனே யாதாயாதங்களு ’கு ஓாளவி ’லேயிடீர். ’ ணுஞ்சுழலையிட்டுப் படுிற பாட்டுக்கு நூல் ரம்பில்லையே

ஆஸீூ ஹமவது யி ா ,மநாய! * என்றதற்கு தேசிகன் ாூ—ஃமோ த் திருவுள்ளம்பற்றின உண்மைப்பொருளையும் உரைப்போம் ே ’ மி ’; ஸொகூஆூாநளவயிகமாக அரங்கன் ஆஸஞ ஞ ே ணுமென்றுே ாரினபடியன்று; ‘ஸர்வலோகமரண்யரென்று பேர்பெற்றிரு ’கிற தேவரீரை தூணீகரித்து ‘ஊூஉ—வஸஉூாவமி ஷெ எ ’ று மார்புதட்டிச் சொல்லுமடியேன் பக்கலில் ஒரு சீற்றம் பிறக் ஆ ’தியுண்டு; நம்முடைய ஸம்பந்தத்தையே உலகமெல்லா ’ உத்தார ா ’ கொள்ளாநிற்க, இவர்இதைவிட்டு ஒரு மநுஷ்யவ்ய ’தியி ’ ந வஸத்தைப் பெருக்க மதித்துப் பேசுகின்றுரே, இது எ ’ செருக்கு . என்று தேவரீருக்கு ’ திருவுள்ளம் புண்படும்பிராே . அ ’ஙனம் புண்படவேண்டா; உள்ளதைச் சொன்ன தா யாே எ ’ ப்பனே சீற்றம்ே ’ டா:நியாயத்தையாராய்ந்து திருவு ’ளம் உ ந்தேயிருக்கே ணும்’’ என்று எம்பெருமானைத் தேற்றி படியாமத்தனை. ஆக எம்பெருமானுருடைய ஸகூ—வஸ

த்ண யே தம்க்கு நிதியா ப்பற்றின தேசிகனுடைய திவ்யஸூக்தியே மக்கு நிதியாம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பெருமாள் கோயில் பிரதிவாதிபயங்கரம்

“தேசிக தர்சந கண்டகோத்தாரர்”

அண்ணங்கராசாரியர் இயற்றிய

நூற்றைம்பத்து மூன்றாவது க்ரந்தமாகிய

அநுஷ்டானார்த்த ஸர்வஸ்வம்

முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ண விலாஸ் ப்ரஸ், காஞ்சீபுரம் 9-38.